De Nieuwsbode,
verschijnt op WOENSDAG van iedere week.
A. POTT, Uitgever.
Voorwaarden van Inteekening,
$ 2,00 perjaar, stiptelijk in *Vooruitbetaling*.
☞ Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing.— Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.
ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1. Voor 5 regels of minder 0.50. Voor elke volgende plaatsing 0.25. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 25 Cents.
Toezendingen franco.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

11. JAARG. NO 31. SHEBOYGAN, WISCONSIN 5 SEPTEMBER 1860. GEHEEL NO. 551.

The Nieuwsbode,
is published on WEDNESDYA of each week
BY
A. POTT, Proprietor.
ADVERTISING
at the usual rates.
Book and Job Printing.
in all its branches, in the Dutch, German and English languages, correctly and neatly executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

ROTTERDAM, 2 Augustus. Men verneemt dat het marmeren standbeeld van onzen volksdichter *Tollens*, in het Park alhier op te rigten den 24 September a. s., zijnde den 80sten verjaardag zijner geboorte, plegtig zal worden onthuld. De onthulling van het gedenkteeken op 's dichters graf te Rijswijk, welke aanvankelijk op dien dag was bepaald, zal, naar men verder verneemt, volgen op den 21 October a. s., den dag waarop hij vier jaren geleden in zijn geliefd Rijswijk ontsliep.

— Het transportschip de Heldin zal niet naar Athene, maar via Malta naar Alexandrie vertrekken, en het Nederlandsche smaldeel in de Middellandsche Zee zich vooreerst in de nabijheid van Beyruth op te kust van Syrie ophouden.

— In de op den 30sten Julij gehouden conferentie van het congres der gezamenlijke directeurs van Duitsche ijzeren spoorwegen, is besloten, de Amsterdamsche Rijnspoorwegmaatschappij in het algemeen verbond op te nemen; terwijl Amsterdam waarschijnlijk voor het volgende jaar tot de plaats der bijeenkomst van het congres zal gekozen worden.

IJSSELMONDE, 2 Augustus. Gisteren is gebleken dat bij het ll. Zondag gewoed hebbend onweder twee runderen van den landbouwer *J. v. d. Berg* alhier door den bliksem zijn getroffen. Men vond ze in eene zittende houding dood op het land.

VLAARDINGEN, 1 Augustus. De zes jagers van de haringjagerij hebben gezamenlijk aangebragt 72 lasten en 7½ ton haring, welke hebben opgeleverd *f* 70,000, een bedrag dat inderdaad zeer aanzienlijk is, en te meer daar ton deze eene vroeger niet gekende concurrentie is ontstaan door den handel in vreemden haring, eene concurrentie, die echter weinig of niet van invloed is geweest op de prijzen van den Hollandschen. Gisteren kwamen alhier drie schepen aan, te zamen aanbrengende 14 ton M. H. en 110 ton V. H., hetwelk als eene geringe vangst moet worden beschouwd; de haring werd bij aankomst gedeeltelijk verkocht, gemiddeld voor *f* 55 per ton.

— Men berekent dat van den 25 Julij tot heden door de slijtsters van deze gemeente in Rotterdam niet minder dan 40 tonnen vreemden haring zijn verkocht en gesleten, die meest door den werkenden stand aldaar wordt verbruikt. Reeds op zich zelf is dit zeer aanzienlijk, maar voegt men daar nu noch bij, het niet bekend getal tonnen inlandsche haring, dan mag men het er voor houden, dat de Rotterdammers groote liefhebbers van haring zijn, dermate, dat wij gelooven dat het in ons Vaderland geene weerga vindt.

's GRAVENHAGE, 2 Augustus. De Raad van den Waterstaat, benoemd tot het onderzoeken der beste middelen om de zeeweringen in Zeeland te verdedigen, is reeds uiteen gegaan. Eenige leden van dezen Raad zullen op verschillende plaatsen in Zeeland een onderzoek in loco doen, waarna de Raad wederom zal bijeenkomen. De ingenieur *Dirks* is tot secretaris benoemd.

WOUDRICHEM, 2 Augustus. In de laatste dagen worden hier vele steuren gevangen, van welke sommige 200 a 300 ℔ zwaar zijn. Door el kander worden zij a *f* 5 het stuk verkocht. De versending is meestal naar Brussel, waar ze veel versch gegeten worden, en ook ingemaakt, als wanneer men zé als eene lekkernij beschouwt.

GRONINGEN, 3 Augustus. Men meldt uit Beetsterzwaag, onder dagteekening van den 30 Julij: "In het naburige Wijnjeterp hebben deser dagen twee paarden op treurige wijze het leven verloren. Voor eenen wagen gespannen werden zij als in een oogwenk door bijen bedekt en zoo hevig gestoken, dat aan geen ontzetten te denken viel en zij na eenige uren den geest gaven. De beide arbeiders, die op den wagen mede werden aangevallen, konden alleen hun leven redden, door in eene naast den weg loopende sloot te kruipen; eene merrie met veulen in een nabij zijnd land troffen het zelfde lot, maar konden door meerdere toegeschoten hulp gelukkig ontzet worden. Dit ongeval op ruim 53 ellen afstand van eenige stallen met bijen en op even veren afstand van den rijweg voorgevallen, schrijft men toe aan het afwisselend ongestadige weder, waardoor het zoogenaamde gewin der bijen schaars is en zij meermalen tot zoodanige verwoedheid ontsteken."

AMSTERDAM, 3 Augustus. Men schrijft uit Rijssen, (Overijssel) dd. 3 Aug.: In het naburig Zeldam had gisteren een betreurenswaardig voorval plaats. Eene boerendochter was aldaar op het land, in de nabijheid der woning bezig met het schoonmaken of wieden van koolplanten, toen haar broeder bij haar kwam en haar toevoegde, dat het nog beter was de planten af te maaijen, dan daarmede den tijd te verspillen. Zonder verder iets te zeggen, nam hij de bij zich hebbende zeis en begon werkelijk de planten af te maaijen. De dochter spoedde zich hierop naar huis, haalde de moeder en toen deze haren zoon van zijne dolzinnige daad wilde terugbrengen, ontstond er tusschen deze beide laatsten eene worsteling, die dit ongelukkige gevolg had, dat de zeis in het ligchaam der moeder drong en zij onmiddellijk daarop dood neder viel. De dader bevindt zich in handen der justitie.

AMSTERDAM, 5 Augustus. Eenige weken geleden heeft een Duitsch Israëliet, dr. *Chronik*, in een lokaal in de Zwanenburgerstraat, eene voorlezing gehouden om zijnen geloofsgenooten liberale hervormingen in hunne godsdienstoefening aan te prijzen. Het schijnt dat deze denkbeelden bij sommige aanzienlijke Joodsche familien sympathie vinden, maar dat de massa der Israëlieten er ten hoogste tegen is ingenomen. Althans bij gelegenheid dier voorlezing had een oploop plaats en het scheelde weinig of daaruit waren voor den Israëlitischen hervormer slechte gevolgen ontstaan. Desniettemin kondigde hij voor gisteren eene tweede voordragt in hetzelfde lokaal aan, welk plan deze mededeelingen in sommige bladen ruchtbaar werd gemaakt. Duizende Israëlieten, de meesten uit de lagere volksklassen, vulden de Zwanenburgerstraat en de aangrenzende buurten. Ondanks de tegenwoordigheid van een aanzienlijk getal politie agenten, was het te vreezen dat bij het vertrek van dr. *Chronik* welligt ongeregeldheden zouden ontstaan, en hierom, is het schijnlijk toe te schrijven dat, alvorens deze het huis verliet, een detachement dragonders den toegang tot de Zwanenburgerstraat schoon veegde. Desniettegenstaande achtte men hem niet veilig en is hij dan ook naar zijne woning teruggekeerd, vergezeld van een der commissarissen van politie en ongeveer een twintigtal agenten, terwijl deze optogt in den rug door dragonders werd beschermd, die de opdringende menigte terughielden. Het kerkbestuur der Nederd. Israelitische hoofd-synagoge alhier heeft bij openbare afkondiging zijn leedwezen te kennen gegeven over de handelingen van sommige personen, die in hun verkeerden ijver voor de godsdienst zich hebben laten vervoeren, om op den openbaren weg baldadigheden te plegen jegens dr. *Chronik*.

— In den voornacht van Zaturdag op Zondag den 5 dezer heeft eene zware ramp de dokwerken te Willemsoord getroffen. De aarden dam, welke het dokkanaal en de keersluis van het natte dok (toen droog) afscheidt, is doorgebroken en daardoor is alles, zoowel het natte dok, als de beide in aanbouw zijnde drooge dokken, vol water geloopen. De oorzaak der doorbraak schijnt te te liggen in verplaatsing van wellen. Hoewel men nog niet geheel over den omvang der ramp kan oordeelen, meent men met zekerheid te mogen onderstellen, dat het metselwerk der beide droogе dokken niets heeft geleden, terwijl overigens op geen enkel punt eenig gevaar merkbaar is.

De hoofdingenieur van Gendt is dadelijk naar Willemsoord vertrokken. (*St. Ct.*)

KRALINGSCHEVEER, 6 Augustus. De beide zalmmarkten alhier leveren voortdurend een schoon gezigt op, daar de aanvoer dagelijks uit honderdtallen bestaat. Heden waren wederom ongeveer 430 stuks zalmen ter markt aanwezig. Mogt men eertijds bij billijke vangst op goedkoope prijzen rekenen, thans, nu de gemeenschapsmiddelen de Landen zoo naauw aan elkander verbinden, schijnt zulks voorbij te zijn, immers men besteedde nog heden voor de ligte soorten 60 c. en voor de zware zalmen tot 90 c. per ½ kilo. Het grootste van den aanvoer werd dan ook voor het buitenland aangekocht. In de laatste dagen vooral is naar Parijs eene groote hoeveelheid verzonden. Deze versending is grooter dan in vorige jaren. Men moet dit daaraan toeschrijven, dat in dezen zomer aldaar weinig Schotsche zalm wordt aangevoerd.

HELLEVOETSLUIS, 6 Augustus. Gisteren is van hier naar Marseille vertrokken het Ned. schroefstoomschip Rhône, kapit. *Wilkens*, aan boord hebbende het lijk van den onlangs te 's Gravenhage overleden Prins *Caradja*, in leven gezant van Turkije bij het Nederlandsche Hof.

— Gisteren morgen is de veerschuit van den veerschipper van hier naar de eilanden Overflakkee en Goedereede even buiten de haven omgeslagen. Door spoedig aangewende pogingen van den gezagvoerder van het stoomschip Fijenoord, den heer *Roelofs*, die juist de haven had verlaten om naar Londen te vertrekken, zijn de vier zich daarin bevindende personen gered.

ZIERIKZEE, 5 Augustus. Gisteren morgen is met het beste gevolg het eerste der 12 zinkstukken gezonken, waarmede de zeedijk van Flaauwers zal worden verdedigd, ter plaatse waar in Februarij jl. zulke belangrijke dijkvallen zijn geweest. Ook aan het opwerken van een verbeterden zeedijk is men met kracht werkzaam, zoodat men zich vleijen mag met een goeden voortgang en eene tijdige voltooijing van dit belangrijke werk, waaraan omtrent 250 man arbeiden.

HOOFDPLAAT, 5 Augustus. Volgens de approximative berekening heeft de schade, aan de voornaamste veldvruchten door den hagelslag van 16 Julij jl. veroorzaakt, in de gemeente IJzendijke *f* 94,976, Hoofdplaats *f* 110,019 en Biervliet *f* 201,981 bedragen. Bovendien zijn alleen binnen de kom van deze gemeente, volgens de aanteekening van een glazenmaker, voor *f* 1150 glasruiten ingezet.

NEDERLANDSCH-OOSTINDIE.

ZUID EN OOSTER-AFDEELING VAN BORNEO. In de laatste dagen van de maand Maart ll. werden te Samarinda (Koetei) gedurig tijdingen aan gebragt van het nemen van kleine praauwen en het rooven van menschen door eene op de oostkust van Borneo zich ophoudende rooversvloot. Voor de moeara Boedji van de Koetei (Mahakkan) rivier werd de zoon van zekeren te Koetei te huis behoorenden hadji Kasamoedin met zijne volgelingen geroofd. Zekere pangeran Moedah, die zich van Soengkoelirang naar Beouw begaf, raakte met die roovers slaags. Den 29sten Maart verklaarde een Boeginees van Koetei die eene reis naar Kaheli had gemaakt, dat hij voor ongeveer eene maand te Joawani had vernomen, dat eene vloot van dertig groote praauwen de zee aldaar onveilig maakte. Eene praauw sopek, van Paris naar Kaheli bestemd, was Taudjong Belisang genomen, waarvan de gezagvoerder vermoord en vier der opvarenden en Joawani verkocht werden. Nog deelde die Boeginees mede, dat eene te Koetei te huis behoorende praauw sopek genomen was, terwijl omtrent het wedervaren van de schepelingen van dit laatste vaartuig niets bekend was. Toen deze tijdingen omtrent het aanwezen eener niet onaanzienlijke rooversvloot op de oostkust van Borneo dagelijks bevestigd werden, zoowel door uit zee te Samarinda terugkomende praauwen, als door het aanbrengen aldaar van twee door die roovers verwonde personen, is Zr. Ms. schoenerbrik Rembang met twee rijksgrouten van Koetei en een tiental praauwen den 14den April jl. van genoemde plaats vertrokken om gezamenlijk de roovers op te sporen. Ook uit Parijs moet een tiental praauwen met hetzelfde doel in zee zijn gestoken.

BELGIE.

De lust der Belgen om hunnen koning te zien en met de zijnen te ontvangen, wakkert meer en meer aan. Reeds zijn den koning nieuwe uitnoodigingen gezonden van Antwerpen, Bergen, Doornik en andere plaatsen. Z. M. zal zich echter, om alle opschudding te vermijden en den schijn van eenige demonstratie van zich af te werpen, eerst in September een nieuw reisje door het rijk doen. Men hoopt, dat in dien tusschentijd de gemoederen een weinig bedaard zullen zijn en de vrees voor Frankrijk meer zal zijn verdwenen, zoodat de anti-Fransche strekking, die men aan 's konings ontvangst thans een hechten, wordt op zijde gehouden. *Leopold* is steeds voorzigtig genoeg geweest om alle moeijelijkheden te vermijden.

Desniettemin is door de regering bevel gegeven om den arbeid aan de verdedigingwerken van Antwerpen met den uitersten spoed voort te zetten. Het is de wil des konings, dat binnen den tijd van een jaar Antwerpen althans dermate versterkt zal zijn, dat het aan iederen vijand een ernstigen wederstand bieden kan.

Eerstdaags vertrekt de koning naar Duitschland, waarschijnlijk om aldaar de conferentie der Duitsche vorsten bij te wonen. Men heeft reden om te gelooven, dat Z. M. ook Wiesbaden zal aandoen, om aldaar *Willem III*, den koning der Nederlanden, te ontmoeten.

— In Belgie klaagt men zeer over den onwil der leveranciers om de levensmiddelen af te slaan, niettegenstaande de gemeente belastingen zijn opgeheven. Voornamelijk beklaagt men zich over de vleeschhouwers en verwijt men hun, dat zij eene schandelijke winst nemen. De *Independance* roept met kracht de ingezetenen op, aan dien staat van zaken een einde te maken door, even als voor het brood, onderling goedkoope vleeschwinkels op te rigten.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 1 Augustus. — Den 12 dezer heeft te Salzburg de zamenkomst tusschen de Oostenrijksche en Beijersche Monarchen plaats en men zegt dat den 15 dezer een gewigtig Keizerlijk handschrijven, op de organisering der Monarchie betrekkelijk, openbaar gemaakt zal worden, waaromtrent de meest uiteenloopende geruchten in omloop zijn en een hoog gespannen verwachting gevoed wordt.

De hier uit Napels ontvangen berigten geven de overtuiging dat de val der Monarchie nog slechts eene vraag van tijd is. Op het leger is geen staat te maken, het Volk is vol wantrouwen, aan het Hof heerscht de grootste verwarring. De Koning vreest en haat de Ministers, maar leeft ook met zijne Familie in onmin, naardien hij de plannen zijns stief broeders, den Graaf van Trani, kent en zeer goed weet hoe deze slechts op het gunstig tijdstip tot verwezenlijking er van wacht. De Koningin Moeder betoont nog weinig lust om zich naar buitenslands te begeven. Echter ligt eene Oostenrijksche stoomboot gereed om haar aan boord op te nemen.

MAINZ, 4 Augustus. Hier is een vlugschrift, onder den titel: "Mainz, het bolwerk van Duitschland, en de Fransche invasie," verschenen, waarvan twee hoofdofficieren uit de twee groote Duitsche legers de schrijvers zijn, en dat ook buiten de militaire kringen in hooge mate de aandacht wekt. Terwijl men van ouds gewoon was Mainz als eene vesting van den eersten rang aan te merken, die als het bolwerk des Vaderlands tegen de veroveringzuchtige plannen van den westelijken nabuur kon worden beschouwd, moet het een diepen indruk maken in dit geschrift door volkomen bevoegde mannen het ten eenemale ongenoegzame van dien sleutel der Rijn in den aangezigt te zien, naardien zij overtuigend bewijzen dat reeds bij den eersten aanval op de buitenwerken te stad zelve aan de volkomenste vernieling door het geschut van den tegenwoordigen tijd is blootgesteld, zoodat, na het veraten der stad door de bevolking, hetwelk het natuurlijk gevolg daarvan zijn moet, de gelegenheid tot het herbergen van troepen en de bewaring van voorraadmiddelen geheel zou verloren gaan.

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 Augustus. De ware staat der openbare meening begint zich zeer duidelijk af te teekenen. Elke persoonlijke handeling des Keizers is bijna altijd het sein, ik wil niet zeggen van eene catastrophe, maar van eenige groote gebeurtenis. De openbare meening nu ziet de zaak ernstig in en wordt er meer nog dan in den laatsten tijd door bewogen. Men moet den thermometer dier meening niet zoeken in onze dagbladen, de overweging van alle bezadigde lieden of van al de belanghebbenden kunnen geene plaats vinden in de kolommen van de bladen, die aan het tegenwoordige stelsel gehoorzamen. Het is in de bijzondere kringen, in de gesprekken van de mannen naar de wereld en van de mannen uit het volk, dat men de waarheid moet zoeken. De waarheid nu luidt in korte woorden aldus: De brief des Keizers is een beroep *in extremis* op de eendragt, op het Engelsch-Fransche bondgenootschap. Na dezen brief heeft de Keizer niets verder te zeggen, geene pogingen meer aan te wenden om de handhaving des vredes te beproeven. Wanneer Engeland zijne aanbiedingen niet te gemoet komt, is de oorlog in beginsel beslist en zijne uitbarsting niets dan eene questie van tijd.

Ziedaar wat men elkander toefluistert en wat men morgen welligt luide zal herhalen.

Ik moet u wijzen op een merkwaardig artikel van 't *Journal des débats*, geteekend door den secretaris der redactie, maar toegeschreven aan den heer *de Russel*, scheepskapitein, actionaris en medewerker van het *Journal des Debats*. Hij begint aldus:

"Wanneer de zee kalm en de horizon onbewolkt is, bemoeit men zich weinig met de zeemagt in ons Land en wij meenen dat men ongelijk heeft. Laat ons dus gebruik maken van de voorbijtrekkende wolk; morgen zal de barometer weder tot het woord "vast" gestegen zijn (wij twijfelen er aan) en het zou te laat zijn."

Vervolgens toont de schrijver zich, na een onderzoek naar den staat onzer marine, ongerust over de jongste en beruchte redevoeringen van lord *Palmerston* over de nationale verdediging. Het Journal des Debats, dat een zeer grooten deplomatieken invloed bezit, doet ook een beroep op het gezond verstand des Engelschen Volks; de *Debats* zijn altijd voorstanders geweest van het Engelsche bondgenootschap.

Wij vragen aan alle Engelschen, — en het ontbreekt niet aan dezulken die op het oogenblik dat wij dit schrijven Frankrijk doorreizen, op hun gemak Parijs bezigtigen, de vestingen, de militaire of handelshavens, de arsenalen, de kampen bezoeken, — wij vragen hun, ter goeder trouw, of wij het voorkomen hebben van lieden, die zich voorbereiden tot den oorlog tegen hun Land. Wij zouden hun de eer bewijzen van er ons beter op voor te bereiden dan zoo, en er ons vooraf op te wapenen, wanneer wij er aan dachten Engeland aan te vallen."

Het artikel eindigt met deze zeer gewigtige en zeer ware woorden:

"Wij hebben meer dan eens, sints 40 jaren, den oorlog op het punt gezien van noodlottigerwijze uit de politieke omstandigheden te voorschijn te treden en ons Land een met Engeland in twist te komen.

Wij gelooven dat wat altijd het bijna getrokken zwaard weder in de scheede heeft teruggedrongen, de wederzijdsche achting is van het het eene volk voor het andere, het wederkeerig bewustzijn van hunne magt en hunne vaderlandsliefde, de zekerheid dat hunne wettige fierheid aan dien oorlog een onberekenbaren omvang zou verleenen. Zij hebben het zich zelf moeten bekennen dat, wanneer God in zijn toorn dit onheil bragt over twee Natien die door vele zedelijke en stoffelijke belangen tot eendragt en vrede worden vermaand, diegene, welke van hun beide zulk een oorlog had uitgelokt, zich eene vreeselijke verantwoordelijkheid op het hoofd zou laten. Wij willen het tafereel niet schetsen van de rampen van zulk een strijd. Het staat aan hen, in wier handen het lot der Staten berust, er zich rekenschap van te geven, alvorens de Volken er toe mede te slepen."

Gij kunt zien dat de schrijver een toestand vol gevaren vermoedt; hij gevoelt dat wij het kritieke oogenblik nabij komen; hij ook doet een beroep op de beide partijen, maar hij voert tot hen alleen de taal van rede en pligt; ongelukkigerwijs luistert men te Parijs, zoowel als te Londen liever naar den hartstogt. Dit artikel is eene openbaring van de ware meening aan beide zijden van het kanaal en ik zie er meer waarheid in dan in de meer of min voorgeschreven oordeelvellingen der meer of min officieuse bladen.

Meermalen heb ik u de tijdingen uit Zuid-Italie volgens *la Patrie* medegedeeld, omdat ik de bron ken waaruit zij hare mededeelingen put en weet dat zij zoo naauwkeurig mogelijk zijn. Zie hier nu, wat dit blad heden avond meldt:

Napels, de stad namelijk, geniet uiterlijk rust, maar de algemeene toestand van het land wordt elken dag ernstiger. Overal wordt in de straten het portret en de levensbeschrijving van *Garibaldi* verkocht. Er is een Garibaldiaansch comite opgerigt dat zich permanent heeft verklaard. Het staat in betrekking tot het Siciliaansche comite en maakt vertakkingen in de provincien. Het organiseert de verkiezingen en hoopt door zijne talrijke relatien ze te kunnen leiden en eene Garibaldiaansche Kamer te doen benoemen, welke den dictator zal inroepen en hem tot den eenigen man verklaren, die geschikt is om het hoofd te bieden aan de gevaren, welke het vaderland bedreigen. Dit plan is bekend en wordt openlijk ten uitvoer gelegd. De ooms van den Koning willen de Constitutie handhaven, maar de liberale partij verklaart dat zij onvoldoende is voor het heil des volks. *Garibaldi* behoeft zich niet te haasten; de Koning zal wel alleen van den troon vallen.

PARIJS 5 Augustus. — Eenige dagen nadat hij den brief des Keizers had ontvangen en den dag nadat de conferentie der Vertegenwoordigers uiteengegaan was, zonder iets te beslissen, had de heer *de Persigny*, een langdurig onderhoud met lord *Palmerston*. Het gesprek was vrij levendig; de Minister der Koningin vermenigvuldigde de tegenwerpingen en aarzelingen en scheen ten slotte te weigeren de plannen van de Fransche Regering te ondersteunen.

"Mylord, viel de heer *de Persigny*, hem eens klaps in de rede, ik heb u slechts een woord te zeggen; beslis zoo als u dat zal behagen, dat is uwe zaak; wat mij betreft, ik ben gemagtigd u te verklaren dat zoo gij niet met ons gaat naar Syrie, wij zonder u zullen gaan."

De edele lord, een weinig verslagen, vroeg enkel een bedenktijd van 24 uren, hetgeen hem met genoegen werd toegestaan.

De nota, ll. Vrijdag aan de beurs aangeplakt, geeft ons genoegzaam te kennen, hoedanig het antwoord van lord *Palmerston* geweest is.

Zoo luidt de anecdote, welke men mij als authentiek heeft medegedeeld. Zij is althans waarschijnlijk.

— Volgens berigten uit Alexandria van 24 Julij ll. door *la Patrie* medegedeeld, onderscheidt zich de Onderkoning door zijne edele handelwijze jegens de ongelukkige Syrische Christenen, die dagelijks in grooten getale in Egypte aankomen. Ter voorziening in hunne eerste behoeften heeft hij 30 a 40,000 francs beschikbaar gesteld, de Prinsen van hunne zijde, hebben elk 5000 francs gegeven. Bovendien heeft Z. H. de gebouwen van het oude hospitaal ter huisvesting van de vlugtelingen afgestaan en bevolen dat in hun onderhoud zal worden voorzien, overeenkomstig den rang door hen in Syrie bekleed.

— Aan *le Siecle* wordt dd. 1 Augustus uit Turijn geschreven, dat aldaar de grootste malaise heerscht. De minister van binnenlandsche zaken, de heer *Farini*, heeft een bezoek gebragt aan den heer *Bertani*, te Genua, den zaakgelastigde van *Garibaldi*. Men zegt dat hij hem wil overhalen om zich van de verdere bevordering der expeditien te onthouden. Men twijfelt of *Bertani* aan zijn aandrang gevolg zal geven. Nog kortelings heeft hij een dergelijk verzoek van den onder-gouverneur van Genua afgeslagen. Het bondgenootschap tusschen Napels en Piemont vordert geene enkele schrede. Alles wacht op de gebeurtenissen en men rekent op de landing van *Garibaldi* op het vasteland of liever op eene beweging in de hoofdstad. De *Washington* en de *Provence* waren den vorigen dag met 1900 vrijwilligers van Genua regtstreeks naar Melazzo gestevend.

PARIJS, 6 Augustus. Volgens *la Patrie* hebben de navolgende korpsen bevel ontvangen om zich onmiddellijk tot het vertrek naar Syrie voor te bereiden. Het 16de bat. jagers te voet; het 2de bat. en de staf van het 5de reg. van linie; een bat. van het 2de reg. zouaven; het 2de bat. en de staf van het 13de reg. van linie; een eskadron van het 1ste reg. huzaren; twee esk. van het reg. Afrikaansche jagers; een esk. van het reg. spahis; eene bergbatterij van het 1ste reg. artillerie; eene bespannen batterij van het 10de reg. artillerie; eene comp. van het 2de reg. genie; eene comp. van het 2de en eene van het 3de eskadron trein; eindelijk een detachement gendarmerie, administratie en artillerie beambten en werklieden. Deze troepen zullen met het dienstpersoneel der verschillende staven uitmaken een effectief van 251 officieren, 7126 onderofficieren en soldaten en ongeveer 1600 paarden en muilezels. Door de administratie van oorlog zijn de meest geschikte maatregelen genomen voor het spoedig vervoer dezer troepen en hunne behoorlijke verzorging in de streken werwaarts zij zich begeven. Het punt voor de ontscheping bepaald is Beyruth, waar op dit oogenblik een depôt van materieel wordt georganiseerd.

ENGELAND.

LONDEN 2 Augustus. — Een dagblad van Honolulu op de Sandwicheilanden deelt het volgend merkwaardig feit van kracht en geoefendheid in het zwemmen mede: eene boot, die een achttal personen bevatte, sloeg in een doortogt tusschen de eilanden Maui en Molokai om, en men dacht nog niet anders dan al die menschen waren verdronken, toen eerst eenige dagen later vernomen werd, dat zij, na vier en twintig uren achtereen gezwommen te hebben, een der eilanden behouden hadden bereikt.

— Het schoone schroefstoomschip *Queen of England*, dat door de agenten van *Garibaldi* te Liverpool is aangekocht, is van daar naar Sicilie gestevend, ruim voorzien met geweren, ammunitie en alles wat voor de hospitaaldienst vereischt wordt, welk laatste door het Vrouwen-Garibaldi-genootschap te Londen verschaft is.

— Lord Dufferin, wien de post van Engelsch commissaris in Syrie is opgedragen, bevindt zich thans te Parijs, van waar hij zijne reis naar het Oosten aanvangt.

— Het Duitsche legioen in de Kaapkolonie is nu geheel ontbonden, nadat herhaalde pogingen om het als militaire volkplanting in het leven te houden mislukt waren. Aan de manschappen van dat legioen is het dienst nemen in het leger vergund, maar slechts weinigen hebben daarvan gebruik gemaakt, en evenmin lust betoond om aan den spoorweg te werken. Zij hebben zich in verschillende rigtingen verstrooid, om deels in de steden deels op de pachthoeven werk te vinden.

ITALIE.

Omtrent het gevecht te Milazzo, tusschen *Garibaldi* en den Napelschen generaal *Bosco*, deelen de dagbladen nog eenige bijzonderheden mede, waaruit blijkt, dat het van weerszijden zeer moorddadig is geweest. Het ware getal der gesneuvelden is nog niet openbaar gemaakt en dat zal waarschijnlijk niet geschieden. Men berekent, dat aan de zijde van *Garibaldi* 1000 man zijn buiten gevecht gesteld en dat het verlies der Napolitanen nog grooter is. Het aantal strijders meent men aan beide zijden op 6 a 7000 man te moeten stellen.

Toen *Garibaldi* de stad had bemagtigd en generaal *Bosco* in de citadel was geweken, liet de eerstgenoemde de sterkte opeischen, onder aanbod van vrijen aftogt alleen voor hem en zijne officieren, daarbij voegende, dat de citadel ondermijnd was en bij weigering binnen 24 uren in de lucht zou springen. Naar gemeld wordt, gaf *Bosco* het volgende antwoord: "Mijne soldaten hebben te dapper gevochten, dan dat ik hen zou kunnen verlaten. Zeg aan *Garibaldi*, dat bijaldien hij hem de plaats wil aanwijzen waar de mijn is, *Bosco* zich wil verbinden om er op te gaan zitten, zijne sigaar rookende, en dat bij het springen zijn laatste kreet zal zijn: *leve de koning!* Eene zaak begeer ik van hem, dat, hij het bloed mijner soldaten spare." *Garibaldi* was over deze woorden zoo zeer getroffen, dat hij terstond meer aannemelijke voorwaarden stelde en aan de soldaten allen vrijen aftogt toestond.

TURKYE.

De gebeurtenissen in Syrie hebben onder de Mahomedanen te Konstantinopel reeds weerklank gevonden. Althans door de inblazingen van dweepers schijnt een complot tegen de Christenen te zijn ontstaan, dat echter dadelijk verijdeld is. Eene bende Turken heeft zich namelijk in den nacht van den 24sten Julij naar de wijk der Christenen begeven, waarschijnlijk om ook daar de moordtooneelen van Syrie over te brengen. De politie heeft echter, in tijds gewaarschuwd, de verwezenlijking van dit plan belet en een twintigtal dier onruststokers gearresteerd. Men zegt, dat een nabijliggend oorlogsschip hen had willen helpen. Scutari, de meest dweepzieke voorstad van Konstantinopel, is dadelijk bezet en vele Turken zijn er gearresteerd. Men heeft er ook, even als in de voorstad Pera, eene menigte wapenen gevonden.

Volgens de laatste tijdingen heerschte op Candia en verschillende andere punten van het Turksche rijk eene gisting, die het ergste voor de Christenen deed vreezen.

Naar aanleiding der in Syrie voorgevallen onlusten, heeft de Porte de gouverneurs van Kurdistan, Karput, Mossul, Bagdad, Marasch, Adana, Siwas, Angora, Trebisonde en Erzerum benevens den opperbevelhebber der krijgsmagt in Klein-Azie aangeschreven om zorgvuldig en met kracht voor de instandhouding der openbare orde en rust te waken. Deze aanschrijving toont, hoe het Turksche gouvernement de tijdsomstandigheden beschouwt. Met veel leedwezen—zoo leest men daarin — heeft de Porte vernomen, dat de Mohamedanen te Damascus de Christenen, getrouwe onderdanen des sultans, hebben aangevallen en wreedheden, moord en plundering hebben durven plegen. Het is onnoodig op nieuw te verklaren, dat de bescherming van de have, het leven, en de eer der Christen-onderdanen van de Porte, welke de hooge God aan de zorg van onzen souverein toevertrouwd heeft, een van de roemrijkste en voornaamste voorschriften der heilige wet uitmaakt; en wie daartegen handelt, zal ontegenzeggelijk noch in deze wereld, noch in de andere het verderf kunnen ontgaan.

Ofschoon de daders van die verfoeijelijkheden, welke tegen *Mahomeds* wet en tegen het welwillende en vaderlijke gemoed van zijne keizerlijke majesteit aandruischen, eerlang door de strenge strafbepalingen van de wet en van het wetboek zullen getroffen worden, is het evenwel blijkbaar, dat, indien door eenige dwazen, hunne godsdienst niet begrijpende, wederom zulke daden tegen de Christenen werden gepleegd, hieruit oneindig groote moeijelijkheden en gevaren voor het gouvernement zouden voortvloeijen. Doch de verantwoordelijkheid daarvoor zou geheel op de ambtenaren der Porte neerkomen; zij zouden zich daarvan op geenerlei wijze kunnen ontheffen.

Dat dan ook ieder ambtenaar trachte het land in rust te houden, gedachtig aan zijne pligten en aan de verantwoordelijkheid en straffen, waaraan hij zich zou blootstellen, indien, hetgeen God verhoede! dat misdrijf plaats had.

Ten allen tijde is het noodig de rust in de provincien des rijks te handhaven; doch thans is dat eene nog meer volstrekte noodzakelijkheid. Waakt dan dag en nacht. Bedenkt, dat het een gevaarlijk en beslissend tijdsgewricht voor ons land is. Slaat met de militaire overheden de handen ineen en spaart geene moeite om te beletten, dat er tusschen de verschillende klassen van onderdanen eenige slechte daad wordt gepleegd om het land in rust te houden en om alzoo in uwen werkkring te verhoeden, dat zich bij de reeds zoo groote werkzaamheden des gouvernements nieuwe moeijelijkheden voegen.

Indien gij bij de Mahomedanen slechte voornemens jegens de Christenen, of bij de Christenen jegens de Mohamedanen vermoedt, behoort gij terstond de noodige maatregelen te nemen en het niet tot eene botsing te laten komen. Indien eenig misdrijf werd gepleegd, moet gij, zonder het voorgevallene tot eene groote zaak te laten aangroeijen, in allerijl werkzaam zijn om het te stillen en onlusten voor te komen," enz.

SYRIE.

Eene depeche uit Konstantinopel heeft gemeld, dat de Turksche gouverneur van Damascus, *Ahmed* pacha, gedegradeerd is en weldra voor zijn schandelijk gedrag teregt zal staan. Die man heeft eene strenge straf verdiend. Hij was het, die uit haat tegen de Christenen hunnen ondergang besloten had en de eerste aanleiding gegeven heeft tot het vreeselijk bloedbad in Damascus.

Zie hier, welke list hij aanwendde om zijn plan tot uitvoering te brengen. Eenige kinderen uit de Muzelmansche bevolking vereenigden zich tot eene bende en doorliepen de geheele wijk der Christenen, onder het uitschreeuwen van Godslasteringen tegen de Christelijke godsdienst, en trapten de banieren en vlaggen, op welke zich de teekenen en zinnebeelden dier godsdienst vertoonden, onder den voet. Op de klagten der Christenen haastte de pacha zich om die kinderen in hechtenis te nemen, liet hun daarna ketenen aandoen en dwong hen de straten in de wijk der Christenen schoon te vegen. Wat te voorzien was gebeurde. De Muzelmannen, woedend over de vernedering, aan hunne geloofsgenooten aangedaan, stormden de wijk binnen, plunderden die uit, staken de huizen in brand en vermoordden een groot gedeelte der bewoners. De Bedouinen, Drusen en anderen namen een ijverig deel aan dien moord, welke meer dan drie dagen, van den 9den Julij des morgens te negen uur tot den 12den Julij des avonds, aanhield en waarbij meer dan 2000 Christenen zijn omgekomen.

Verschrikkelijker echter dan alles wat wij tot nu toe uit Syrie vernomen hebben, zijn de tijdingen, die in eene depeche uit Beyrut van den 19 den Julij worden medegedeeld.

Zoonls men weet, heeft de emir *Abd-el Kader* met zijne Algerijnen alles in het werk gesteld om zoovele Christenen te redden als mogelijk was. Hij was er dan ook werkelijk in geslaagd 12 à 14000 Christenen in zijn paleis of in de citadel op te nemen. Doch ook de toestand van deze ongelukkigen was hartverscheurend en hoogst gevaarlijk, want niet alleen dat de honger hen folterde, maar ook vreesden zij, hoewel door *Abd-el-Kader* en omstreeks 1000 Algerijnen beschermd, elk oogenblik door de woedende barbaren te zullen worden omgebragt. *Abd el Kader* werd bij herhaling gesommeerd om de opeengehoopte Christenen uit te leveren, onder bedreiging, dat men in geval van weigering ook hem zoude ombrengen. De Afrikaansche held bleef echter aan zijne roeping getrouw en antwoordde telkens, dat hij niemand zoude uitleveren.

Na op die wijze eenige dagen tusschen hoop en vrees geslingerd te zijn geweest, moesten de Drusen en Mohamedanen eindelijk tot den aanval zijn overgegaan en daarbij de zegepraal hebben behaald. De slagting, die hierop volgde, was allerafschuwelijkst.

De pen weigert bijna terug te geven wat daarvan gemeld wordt. Genoeg, de moordenaars moeten in hunne blinde woede bij deze gelegenheid alleen meer dan 10,000 Christenen om het leven hebben gebragt, waarna zij het nog gespaarde gedeelte der stad in brand staken, die genoegzaam geheel door de vlammen moet zijn verteerd.

Het is te hopen, dat dit berigt zich niet moge bevestigen. Wij kunnen er op dit oogenblik nog geen geloof aan hechten, te meer, daar in een brief van *Abd el-Kader* zelven uit Damascus van den 18den Julij van de gruweldaad geen melding gemaakt wordt. In dezen brief wordt overigens bevestigd hetgeen reeds zoo dikwijls gemeld is, dat de Turksche autoriteiten en soldaten, hoewel zich het voorkomen gevende van de Christelijke bevolking te beschermen, de gruwelen der Drusen in de hand gewerkt hebben. De emir hangt tevens een treurig tafereel op van den toestand, waarin zich de Christenwijk na de gruwelen bevond. Het aantal slagtoffers te Damascus wordt door hem op 8000 geschat.

CHINA.

Met de overlandmail zijn tijdingen ontvangen uit Hongkong van den 6den Junij. Zij behelzen belangrijke mededeelingen aangaande den opstand in het noorden van China. Sedert geruimen tijd had een keizerlijk leger Nanking, den voornaamsten zetel van den opstand, aan drie zijden ingesloten. Er heerschte zulk een goede geest in dit leger, dat men algemeen dacht, dat de keizerlijken meester van de stad zouden worden, en de gouverneur van de beide Kiang provincien had te Chang-Chow tijdelijk zijn hoofdkwartier opgeslagen, om in de nabijheid van het tooneel der operatien te zijn.

De kans verkeerde echter spoedig; de insurgenten verlieten eensklaps hunne verschansingen en sloegen het keizerlijke leger totaal, waarvan de overblijfselen met den gouverneur binnen de muren van Chang-Chow vlugtten, welke stad vervolgens door de opstandelingen genomen werd. De keizerlijke soldaten, die in geruimen tijd geene soldij hadden ontvangen, gingen gedeeltelijk tot de opstandelingen over, en de streken, die de insurgenten doortrokken, werden verwoest en geplunderd.

Ten gevolge der inneming van Chang-Chow verkeert Soo-Chow, wat zijn handel en fabriekwezen betreft, de voornaamste stad van China, in groot gevaar, zoodat de autoriteiten de talrijke bruggen, die naar de stad leiden, alsmede de buiten de muren der stad gelegen voorsteden hebben doen vernielen. Soo-Chow is slechts ongeveer tachtig mijlen van Shanghai verwijderd. In laatstgenoemde stad heerscht dan ook eene ware paniek, en die maar kan, verlaat de stad met zijne kostbaarste bezittingen. Eenige vreemde schepen zijn aangenomen om kostbare koopmanskelen van Shanghai naar Ningpo, Amoy en Swatow terug te brengen; de handel is geheel en al gestoord.

De Engelsche en Fransche zaakgevolmagtigden hebben, op uitnoodiging van het hoofd van het gemeentebestuur, de stad militair doen bezetten; 500 Engelsche en Fransche soldaten zijn in de stad ingekwartierd, waarvoor, naar men zegt, de autoriteiten 18,000 dollars per maand zullen betalen. Er was eene proclamatie afgekondigd, om de bevolking gerust te stellen.

De Peiho rivier is volgens gedane verkenningen door bijna onafzienbare forten versterkt.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GROSSMEER, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 5 SEPTEMBER 1860.

Don't give up the ship!!!

De Republikeinsche CANDIDATEN.

Voor President:

Abraham Lincoln.

van Illinois.

Voor Vice President:

Hannibal Hamlin,

van Maine.

Wat is Waarheid?

In een ingezonden stuk, voorkomende in de *Hollander* van 1 Augustus ll., geeft de schrijver te kennen, dat de heer DE JAGER, te Galena, Ill., een man schijnt te zijn, die niets liever doet dan vechten en schelden, zoo wel in de *Grondwet* als in de *Nieuwsbode*, hetwelk bij ieder harer redacteurs zeer welkom is, zijnde beiden bezield met denzelfden geest. Met welken geest de man mij denkt vervuld te zijn, hieraan bekreun ik mij zeer weinig, en even min of mijn artikel lof of berisping inoogst; want ik schrijf niet om eer te behalen. Deed ik dit, dan zou ik zeker de kolommen der *Nieuwsbode* met eenen overvloed van editoriaal bombario vullen. Ik schrijf voor hetgeen ik als waarheid beschouw, en als anderen tegenspreken vechten is, ó ja! dan hebben veel beteren dan ik gevochten, en ik zie er niets kwaads in hun voorbeeld te volgen.

En wat schelden betreft, als waarheid zeggen schelden is; als het schelden is, in plaats van de uitdrukking "de natuur heeft u slechts zeer stiefmoederlijk bedacht," om den kortsten weg te nemen, het woord "domkop" te bezigen, dan kan het wel zijn, dat ik somtijds den kortsten weg kies. Doch ik zou welligt even goed, als de *Hollander* in een ander artikel zoo veel door den Bijbel wil bewijzen, door dat boek bewijzen kunnen, dat zoodanig schelden geoorloofd is.

Wat overigens den geest betreft, die in gemeld ingezonden stuk voorkomt, zou het ons niet zeer verwonderen van den schrijver deszelven nog eens een artikel te zien verschijnen, waarin hij de vermoording van den grijzen Oldenbarneveld, die onuitwischbare vlek op het huis van Oranje, verdedigt, en in eenen adem onze voorvaderen, die tachtig jaren tegen de dwingelandij streden, voor muiters en opstandelingen uitscheldt, Willem den eersten eenen verrader noemt, en den moordenaar van dien vader des vaderlands eenen martelaar, die gevallen is in de voltrekking van het wettig door zijnen vorst over den verrader gevelde vonnis — ja, van Washington en de vaderen der revolutie zegt, dat zij verdiend hadden als muiters te worden opgehangen.

De redacteur van de *Hollander* houdt echter eene lofrede op dat artikel, en spreekt daarin van de vijanden en lasteraars van Jezus Christus en zijne waarheid; en dit deed onwillekeurig bij mij de vraag opstijgen, "wat is waarheid?"

Ja, wat is waarheid? Wie zijn vijanden en lasteraars van Jezus Christus en zijne waarheid? Wij zullen zien.

In een artikel, met het opschrift "*De Grondwet*," zie *Hollander* van 9 Mei, leest men: — "Alhoewel Mr. Seward de Konstitutie zelf bezworen heeft, zeide hij toch tot het volk: "De Konstitutie is eene schennis van de wet Gods, neemt haar niet in aanmerking; de Hoogere wet is meerder." Ik wil hier niet in onderzoek treden of het waarheid is, dat de heer Seward die uitdrukking gedaan heeft, maar zal alleen eene aanmerking maken op "de Hoogere Wet."

De heer Doesburg schijnt dus eene hoogere wet dan de Constitutie of Grondwet te loochenen, of niet te weten wat het is, want hij zegt, niets anders voorzeker dan eigen goeddunken. — Mogelijk is het zeer dom of onnoozel van mij, maar ik heb mij altijd verbeeld, en verbeeld het mij nog, dat de wet eener stad of eens dorps op de wet der town moest gegrond zijn, de wet der town op die der County, de wet der County op die des Staats, de wet des Staats op die der Unie, en de wet der Unie op de wet van Jezus, op de grondwet der grondwetten, "*Liefde en Geregtigheid*," en in die verbeelding zijnde, meen ik ook, dat slavernij en slavenhandel hoogst liefdeloos en onregtvaardig zijn, en dus in strijd met de hoogere wet of de grondwet van alle grondwetten.

Dit ontkent de heer Doesburg ook niet, en kan het ook niet ontkennen; doch meent desniettegenstaande, dat men aan de grondwet der Unie moet getrouw blijven, als men die bezworen heeft, hetgeen ons herinnert aan de uitdrukking in Aballino: "Zelfs aan den vorst der duisternis moet men zijn woord houden." De grondwet der Unie spreekt echter niet van slavernij; maar de heer Doesburg is Democraat en legt dit ter gunste der slavernij uit — en gaat nu, om zijn geweten gerust te stellen — doch neen! de man wil van geen geweten weten — om zich uit den neteligen toestand, waarin hem de Hoogere Wet brengt, te redden, en een strijd met het Opperwezen aan, en zegt, even gelijk Adam tot den Heer zeide, "de vrouw, die Gij mij gegeven hebt," "de bijbel, dien Gij mij gegeven hebt," en tracht uit het oude en nieuwe testament te bewijzen, dat de slavernij eigenlijk geen kwaad is — ja, zegt zelfs woordelijk, dat Mozes, Paulus, Jezus, de groote God zelf hunne toestemming tot het houden van slaven hebben gegeven.

Wat Mozes betreft, dat hij zich, voor den drang der omstandigheid moest buigen, is geen bewijs, dat de door hem toegelatene slavernij geen kwaad was. Zoo seide Jezus immers zelf toen hem gezegd werd, dat Mozes geboden had eenen scheidbrief te geven, "van wege de hardigheid uwer harten," en keurde dit dus af. En Jesaja 58 v. 6 lezen wij: "Is niet dit het vasten, dat ik verkies: dat gij los maakt de knoopen der goddeloosheid, dat gij ontdoet de banden des juks, en dat gij vrij los laat de verpletterden, en alle juk verscheurt." Ook bedenke men, dat de slavernij uit den tijd van Abraham en Mozes, niet met de amerikaansche slavernij, die den gruwzamen slavenhandel in haar gevolg heeft, kan vergeleken worden, en het verbeden van eenen weggeloopen slaaf tot zijnen heer terug te brengen. En laatstelijk moet men dit in in het oog houden, dat de joodsche godsdienst zuiver nationaal was, dat de Joden zich van alle vermenging met vreemdelingen moesten ont houden, en dat de slavernij eene verzachting was van het gebod van verdelging, en een middel om eene klove tusschen de Joden en de vreemdelingen onder hen daar te stellen. De christelijke godsdienst is echter cosmopolitisch, eene godsdienst, die de geheele wereld omvademt, en deze verving de nationale, gelijk ook spoedig na Christus de joodsche natie ophield een volk te zijn.

En zoo komen wij aan het nieuwe testament. Jezus en Paulus hebben de slavernij goedgekeurd, omdat zij die niet hebben bestraft, meent de *Hollander*. Gedurende het leven van Jezus en Paulus zaten de Joden en bijna alle beschaafde volkeren onder het juk der Romeinen, die slavenhouders waren. Jezus kwam niet in de wereld, om de Joden van dat juk te verlossen; integendeel, hij wist welk lot hun boven het hoofd hing. Evenmin kwam hij, om hervormingen in de staatsregeling der Romeinen te maken, even min als hij kwam om het volk natuurkunde, sterrekunde, kruidkunde enz., te leeren. Zelf de les volgende, die hij aan zijne jongeren gaf, "wees opregt gelijk de duif, en listig gelijk de slang" vermeed hij, niettegenstaande hij het uur zijne doods wist, plaatsen van gevaar, en zoo ook alles, wat aan de vervulling zijner zending hinderlijk kon zijn, hetgeen het geval zou zijn geweest, als hij zich de regering als hervormingsmaker had op den hals gehaald. En even zoo is er in het schrijven van Paulus aan Timotheus. 1 Zend. 6 vs. 1 tot 6. geen bewijs te vinden van goedkeuring der slavernij, maar van voorzigtigheid. Wie, die als zendeling naar een vreemd land gaat, zal zijne verkondiging van de leer van Christus aanvangen, met veranderingen in de bestaande orde van zaken te willen maken? Was het niet in vele landen de ondergang der Jezuiten, dat zij naar de teugels des bestuurs grepen?

Toen moest de kerk van Christus nog gebouwd worden, doch thans is dezelve opgerigt; thans wappert wijd en zijd de kruisbanier, en is de leer van Jezus, die liefde en geregtigheid predikt, de grondwet van alle grondwetten. Zullen wij dan nu als Christenen in een Christenland dulden, dat de slavernij, die gruwel van ongeregtigheid, nog meer wordt uitgebreid, en daardoor de nog grooter gruwel, de afrikaansche slavenhandel, aanwakkert? De *Hollander* wenscht ook de vrijheid van het geheele menschdom te bevorderen, maar niet door vuurmonden, maar door preken. — Preken! Waarover preken? Toch niet over de zonde van het slavenhouden? Daar is immers het Amerikaansche Tractaatgenootschap tegen.

Preken! Dat wil zeggen, met de handen in den schoot gaan zitten, en niets doen dan brand schreeuwen, als buurmans huis in brand staat, ja, al tast ook het vuur ons eigen huis aan. De *Hollander* zal ons ook nog wel uit den bijbel bewijzen, dat wij, noordelijke mannen der vrijheid, als de zuidelijke slavenhouders ons eenen slag op de eene wang geven, hun de andere wang moeten toewenden. God werkt steeds door middelen en wil dat wij de handen aan den ploeg slaan. Voorwaarts dus, niet met vuurmonden, maar met de met kracht uitgedrukte volksstem.

Preken! Ga en predik den heidenen het evangelie. Wijs op den bijbel en zeg hun, dit heilige boek leert ons dat men zijne medemenschen tot zijne slaven mag maken, dat men zich het zure loon van hunnen arbeid en hun zweet mag toeeigenen, dat men hen met de zweep tot den arbeid mag drijven, dat men hen als beesten verkoopen mag, dat die arme slaven geene regten hebben, welke men heeft te achten, dat men straffeloos allerlei gruwelen met hen plegen mag, dat men echtgenooten van echtgenooten, ouders van kinderen, scheuren mag, dat men in een ander werelddeel (Afrika,) menschenroof mag doen plegen, om die slaven te verkrijgen, en wat zullen die heidenen niet terstond bereid zijn, om de godsdienst aan te nemen, welke in dien bijbel geleerd, wat zullen zij ook de blijdschap niet gevoelen, welke in denzelven allen volke verkondigt wordt! Is dat niet Gods woord lasteren en in een kwaad daglicht stellen? En zijn wij niet verpligt de godsdienst achtbaar, bevallig en beminnelijk te maken? Wordt door zulk eene eigendunkelijk uit het verband rukken, en tot wereldsche doeleinden verdraaijen van dat dierbaar woord, het heden meer en meer veld winnend en zich openlijk verkondigend ongeloof niet gesterkt en aangekweekt? Doch zwijgen wij — de redacteur van de *Hollander* mogt ook mij anders verwijten, dat ik de gezonde rede, het helder verstand en het goede geweten aanbid — (ofschoon ik den God aanbid, die ons dat alles geschonken heeft, om het te gebruiken,); maar in gemoede en zonder bitterheid, wilde ik den *Hollander* wel eens vragen, "of hij dan slechts domheid, onwetendheid en geweteloosheid huldigt?"

De bijbel toont ons duidelijk aan, dat wij op deze aarde zijn geplaatst om mensch, practisch mensch, dat is onzen medemenschen nuttig te zijn, liefde en geregtigheid jegens hen uit te oefenen, en niet om ons in eene kluis van de wereld af te zonderen, en dezelve te laten loopen zoo als zij wil, in het vadsig vertrouwen dat het wel te regt komen zal.

Ga! Treed in den stillen nacht naar buiten en wend uwe oogen naar boven. Aanschouw dat oneindig heelal, gij zoon van het stof, wiens kenvermogen beperkt is door tijd en ruimte; aardworm, die noch het beginlooze, noch het eindelooze bevatten kunt! Duizel als, in uwe nietigheid en bekrompenheid, uw oog tot het einde dier sterren wil doordringen. Wat zoudt gij u een begrip van dien grooten Algeest willen vormen? Wat zoudt gij Hem in een dwangbuis willen wringen, in een menschelijk gewaad willen kleeden? Wat spreekt gij, wat weet gij van zijne paden, zit werkeloos neder en zegt, op 's Heeren tijd zullen alle banden geslaakt worden?

Zie dat met sterren bezaaid hemelwelf, dat zich als een dak om de aarde uitspreidt, zie dien prachtigen tempel, die niet met handen is gemaakt, in welken wij God moeten aanbidden in liefde en in waarheid. En als gij door aanschouwing dier millioenen millioenen wonderen geheel van ontzag en eerbied, van het gansche bewustzijn uwer eigene nietigheid vervuld zijt, denk dan aan uw Unie en Constitutie gewets, aan uwe leeringen, die geboden van menschen zijn en aan uw streven om Gods Woord aan de slavernij belangen dienstbaar te maken, en vraag dan u zelven af, "als Christus eens in dien tempel kwam, zou hij dan niet zeggen: "*Mijn huis zal een huis des gebeds genaamd worden; maar gij hebt dat tot eenen moordenaars kuil gemaakt!*"

G. M. G.

BEGRIJP HET WEL! — Op het voorgaande artikel achten wij het niet ongepast het onderstaande te laten volgen, zijnde een paar uittreksels uit redevoeringen van den heer Lincoln tegen Douglas:

"Ik zeg bij deze gelegenheid, ik zie niet in, dat, dewijl de blanke den hoogsten rang moet hebben, den neger daarom alles moet ontzegd worden. Ik versta niet, dat, dewijl ik geene negerin tot slavin wil hebben, ik haar noodzakelijk tot vrouw moet begeeren. Mijne meening is, dat ik haar kan laten wat zij is. Ik ben thans in mijn vijftigste jaar, en ik heb zeker nog nooit eene zwarte tot slavin of tot vrouw gehad."

En in eene andere redevoering sprak hij nog scherper:

"Maar in het regt om het brood, dat zijne eigene handen verdienen, te eten zonder verlof van iemand anders, is hij (de neger) mijne gelijke, en de gelijke van Regter Douglas, en de gelijke van elk mensch in leven" * * * *

De Regter onthaalt ons op ijselijke dingen, die bij de vermenging der rassen plaats hebben; zegt dat het mindere ras het hoogere ten onder brengt. Wel Regter, *als wij hen niet in de territoren bij elkander laten komen, dan zullen zij zich daar niet vermengen.*"

DOUGLAS BERISPT. — De New York *Journal of Commerce* zegt zeer juist van het landloopen en stemmen bedelen van den heer Douglas het volgende:

"Het is de waardigheid van het Presidentschap der Vereenigde Staten te kort doen, als iemand, die naar dat hooge ambt streeft, het land rondloopt, om zijnen eigen lof uit te bazuinen, en betere menschen dan hij zelf is te lasteren."

Daar dit van een democratisch blad van daan zien komt, is het verwijt dus te scherper.

VRIENDEN VAN HENRY CLAY! — Denkt er aan, dat Stephen A. Douglas in eene redevoering, welke hij in het Court House Square te Carrollton, in 1844, deed, van Henry Clay hoofdzakelijk sprak als volgt: Sprekende van de Oregon grenslijn kwestie, en Mr. Clay's geneigdheid om het geschil bij te leggen door eene lijn minder dan 54 graden 40 minuten aan te nemen, zeide Stephen A. Douglas:

"Ik klaagde hem aan in het Congres der Vereenigde Staten, en ik klaag hem nu aan als eenen VERRADER — EENEN OUDEN ZWARTHARTIGEN VERRADER — den eersten amerikaanschen staatsman, die ooit trachtte *zijn land voor britsch goud te verkoopen!*"

En dit is de man, die thans tranen stort op het graf van Henry Clay, en met eene onbeschaamdheid zonder wedergade in al de bedrijven van politiek volksmennen, verzekert dat Henry Clay hem aan zijne bedsponde riep, en aan hem de bescherming van zijnen (Clay's) roem en goeden naam toevertrouwde!

ZIJ ZULLEN HUN — WEL OPHOUDEN. — Een zuidelijk blad geeft zijn vast vertrouwen te kennen, dat, in geval de heer Lincoln verkozen mogt worden, niemand in eenen slavenhoudenden Staat onder hem een ambt zal durven aannemen.

"Het zou ons bij uitstek leed doen," zegt de Louisiana *Journal* daarop, "Lincoln verkozen te zien; maar liever dan al de ambten, in Louisiana ledig te laten, zouden wij er zelve een weinig op ons nemen — al was het maar om te toonen, dat wij niet bang zijn."

De zevende November zal eene groote menigte andere personen in het Zuiden vinden, die er even zoo over denken.

HOE ZIJ IN TEXAS DOEN. — Onlangs vond men bij Fort Worth, in Texas, eenen man dood aan eenen boom hangen. Er vergaderde zich eene menigte volks, ging plegtig tot een verhoor over, oordeelde hem schuldig aan abolitionismus, en verklaarde het ophangen bij uitstek goed, door wien het ook gedaan was. Wij gelooven dat deze wijze van menschen ophangen en hen daarna verhooren in Texas populair is.

Inwijding van den Republikeinschen Wigwam, voor de 2, 6 en 9de Ward te Milwaukee, Wis.

Op Maandag, 20 Aug., was Milwaukee getuige van eene dier demonstratien, welke zelfs den ongeloovigste tot de overtuiging moeten brengen, dat de dagen der Democratie geteld zijn. Onder het vrolijk flikkeren van een vreugdevuur en het gebulder van het kanon, vloeiden de ingezetenen van Milwaukee's Westzijde te zamen, om getuigenis te geven van hunne gevoelens en deel te nemen aan de inwijding des Republikeinschen Wigwams van de Union Club der 2de, 6de, en 9de Ward. Nooit te voren zag de West-Hill zulk eene menigte op zijne hoogten zamen gevloeid; nooit rees de kreet der geestdrift luider en meer onbedwongen uit de borst zijner vreedzame bewoners. Ouderdom en jeugd, mannen, vrouwen en kinderen waren toe gesneld, om deel te nemen aan de vreugde.

Ook de Hollanders lieten zich niet wachten. — Zij verschenen in massa, reeds van verre kenbaar aan hunne fraaije banier, vervaardigd door den Hollandschen schilder VAN EWIJK, en prijkende met Amerika's Adelaar, de namen van LINCOLN en HAMLIN en de Oud-vaderlandsche spreuk: EENDRAGT MAAKT MAGT.

Weinige minuten voor 8 ure riep de President der Union Republican Club, Mr. SEAMAN de vergaderde menigte tot orde, en werden er op zijne voordragt verscheidene resoluties gepasseerd, waaronder ook dit besluit, waarbij de Leden der Union Rep. Club hunnen warmen dank toebragten, aan de dames, die met belangelooze bereidwilligheid op zich hadden genomen, den Wigwam voor de plegtigheid schoon en smaakvol te versieren. Daarop trad de heer B. DOMSCHKE, Uitgever van de *Atlas*, voor de vergadering op en sprak tot haar op eene wijze, die aanhoudende toejuichingen veroorzaakte en de geestdrift ten top voerde.

Zelden hoorden wij eene politieke rede met meer ernst en overtuiging uitspreken als deze Geen wonder dat de heer DOMSCHKE, zijne Duitsche medeburgers als het ware begeesterde; hij weet, welke aandoeningen de snaren doen trillen van het oude trouwe Duitsche hart, en wij houden ons overtuigd, dat menige Democraat, onder zijne toehoorders, de plaats verlaten heeft, met voornemens in het hart, waarvan in November, e.k. de vruchten zullen worden gezien.

Kort na het eindigen van Mr. DOMSCHKE's rede, kwamen de Wide Awakes van Milwaukee, met muzijk en brandende fakkels in grooten getale opdagen, en werden door de aanwezigen met daverend gejuich verwelkomd. Het gebouw veel te klein zijnde, om zooveel honderden te bevatten, trad de tweede spreker, de heer Myron H. ORTON, van Madison, voor het volk op en hield van het Platform des Wigwams, in de open lucht, eene rede, die langer dan een uur met onafgebroken goedkeuring werd aangehoord. Ook de heer Geo E. G. DAY oogstte welverdienden lof voor zijne korte maar krachtige aanmerkingen in. Toen deze Spreker had geeindigd, werden negen cheers voor Lincoln en Hamlin aangeheven, de Wide Awakes trokken in geregelde orde af, en de menigte verliet de plaats, met de vaste overtuiging in het hart, dat 's Lands welzijn afhangt van het wel slagen der Republikeinsche partij.

Slechts een wanklank verstoorde de harmonij van den avond, en de Democraten hebben de eer, dien dissonant er tusschen geworpen te hebben. Vol bange vrees, dat de weinige getrouwen gevaar zouden loopen van afvallig te worden, riepen de leiders in haast eene Democratische massmeeting uit, stookten een vuurtje en trachten zoo de schapen bij de kudde te houden. Maar onrust en ergernis scheen aller Democraten hart en ziel vervuld te hebben, ten minste de heer DAY werd te midden van zijne rede gestoord door de aannadering van eene troep muzikanten, spelende treurmelodien, gevolgd door eene kleine bende, met 4 of 5 fakkels, die zich kenbaar maakte door den kreet, "Hurrah for Douglas!" en dat eigenaardig geluid, dat een beer maakt, als hij toornig is. Toen echter de heer DAY, three cheers for Lincoln aanhief, klonk het vreugdegejuich van meer dan 2000 stemmen van Republikeinen zoo helder en krachtig door den stillen nacht, dat er geen enkele Douglaskreet meer werd vernomen, en het scheen, als of een sombere lijkstoet voor bij trok, of het droevig overschot van een magtig leger, keerende als verslagenen uit den strijd, en hunnen gevallen hoofdman graf waarts dragende. — Het was een beeld, der toekomst, dat eerlang werkelijkheid worden zal, — Het graf van den kleinen Reus is reeds gedolven; November aanstaande zal er een lijkstoet door de straten gaan, — en wie zal de doode zijn? Zie op de demonstratien des Volks. Zoo als die van 20 Aug. ll. te Milwaukee — en de geest des volks, de magtige Stembus zal u antwoord geven.

J.

MILWAUKEE, 23 Augustus.

☞ Bovenstaand berigt was te laat gekomen, om het in ons vorig nommer te plaatsen. — *Redactie Nieuwsbode.*

BLONDINS MEDEDINGER. — Er zijn nu twee ezels aan den waterval. De naam des tweeden is *Farini*. Hij heeft zijn touw juist, beneden den waterval gespannen — eene lengte van honderd voet — veel langer dan dat van Blondin bij de brug. Signor Farini deed zijne eerste wandeling op Woensdag, en dezelve wordt door de Buffalo *Courier* aldus beschreven: —

De muzijk begon en *Farini* ging op weg; zeer langzaam en aarzelend in het eerst, want hij was geene tien voet gegaan, of er deed zich eene moeijelijkheid op, die dreigde noodlottig te worden. Zijn stok was lang en buigzaam, en geraakte telkens in de zijtouwen verward. Boven den vreeselijken kolk balanceerende, moest hij stil staan en op de lastigste en moeijelijkste wijze denselven los maken. De kans scheen op dit oogenblik vreeselijk tegen hem te zijn. Men schreeuwde dat hij er nimmer zou overkomen, en eenige oogenblikken van duizelig makende onzekerheid, in welke hij met zijnen stok worstelde, verwachtte zeker de helft der menigte hem te zien vallen. Doch de *Signor* had moed en kracht. Onverschrokken zette hij zijne reis voort, en na eenigen tijd getobd te hebben, gelijk wij hierboven hebben beschreven, ging hij zitten. Vervolgens ging hij eerst op zijne voeten staan en toen op zijn hoofd, en keek zoo koel uit zijne oogen, dat het vertrouwen hersteld werd. Hij ging langzaam voort, verscheidene malen ophoudende en zijne kunsten herhalende. Hij hing aan zijne hielen, aan zijne elleboog, aan zijne handen, ging op zijnen rug liggen, en eindelijk op zijn hoofd staan, zonder zijnen balanceerstok. In ongeveer een half uur had hij den weg naar de kust van Canada afgelegd, alwaar hij met geestdrift ontvangen werd, terwijl een troep muzikanten aan die zijde Hail Columbia speelde.

Na in het Clifton Huis eenige verversching gebruikt te hebben, keerde hij terug, en twintig minuten over vijven was hij weder op de koord. In het midden hield hij stil, en de stoomboot *Maid of the Mist*, met een aantal passagiers aan boord, kwam regt onder hem liggen. Hij liet een koord zakken, dat aan boord gegrepen werd, en trok daarmede een touw op, hetwelk hij over zijnen kabel haalde en dus eene dubbele lijn voor zijne gevaarlijke nederdaling maakte. In minder dan eene halve minuut was hij, niet "het hoofd vooruit," maar hand over hand, de tachtig of honderd voet naar het dek der boot nedergedaald. Na verloop van eenige minuten maakte hij zich gereed voor de opstijging, hetgeen eene moeijelijker zaak was. Doch hij trok zich naar boven en na nog eenige kunsten gemaakt te hebben, bevond hij zich weldra weder nabij de amerikaansche zijde. Om te toonen, dat hij niet uitgeput was door zijn schrikbarend werk van een uur, maakte hij een *pas seul*, en hield de maat der muzijk toen hij aan land kwam.

☞ De koorddanser met den italiaanschen bijnaam, Signor Farini, die den luister van Blondin's naam heeft doen tanen, blijkt de zoon van eenen kruidenier van Lockport, N. Y., te zijn. Zijn naam is William Hunt.

EEN OLIFANT NEEMT EEN BAD — Een tamelijk groot gedeelte der bevolking van Cincinnati en Covington vergaderde zich gisteren morgen op den Ohio en Kentucky oever der rivier om het beloofde zwemmen van Dan Rice's beroemden olifant "Lalla Rookh," bij te wonen. Eene bij uitstek sprekende uitdrukking op de gezigten van velen hunner toonde een sterk vermoeden aan, dat zij de half bewuste slagtoffers van eene reuzenfopperij waren; doch toen het dier aan de zijde van Covington te voorschijn kwam, en onder naar den waterkant marcheerde, verdwenen alle twijfelingen, en er werd een algemeen verlangen aan den dag gelegd, om te zien wat er volgen zou.

In de rivier gegaan zijnde, legde de olifant eene neiging aan den dag, om zich neder te leggen en rond te wentelen, in plaats van hare rol te spelen, gelijk op de biljetten was aangekondigd, doch een weinig overreding van de zijde des oppassers deed hem van wal steken, tot klaarblijkelijk genoegen van alle toeschouwers. Hij ging zeer wel voort, tot eenige der talrijke schuitjes, die in zijn zog volgden, hem te digt op het lijf kwamen, waarop hij zich plotseling naar deselven omwendde, en terstond allen op de vlugt dreef. Hij volgde dezelven, schijnbaar in eene groote woede, naar den oever van Oud Kentucky, zonder echter een der *vlugtelingen* in te halen, die eene juist tegenovergestelde rigting namen als die, welke gewoonlijk personen met dat inzigt kiezen.

Den oever een weinig van de plaats af, waar hij het eerst te water ging, opgaande, stortte hij zich weder in het water en swom van niet ver van den mond der rivier Licking af tot aan den voet der Race straat toe, waar hij op de allerbeste manier eene landing bewerkstelligde. Terwijl hij in het water was dook hij verscheidene malen en bleef eenen aanmerkelijken tijd onder water, en zijne verschillende manoeuvres schenen den toeschouwers, die verschillend geschat werden van vijftien tot twintig duizend, een groot vermaak te verschaffen. — *Cincinnati Enquirer.*

NAPOLEONS HART. — Toen Bonaparte stierf, werd, gelijk goed bekend is, zijn hart uit zijne borst genomen, met het doel om bewaard te worden. De britsche doctor, die het wonderbaar orgaan onder zijne hoede had, had het in een zilveren bekken met water gedaan, en begaf zich ter rust, latende twee kaarsen nevens hetzelve in zijne kamer branden. Hij beleed dikwijls tegen zijne vrienden, als hij de bijzonderheden verhaalde, dat hij zich wegens de bewaring van zulk een pand zeer zenuwachtig beangst gevoelde, en schoon hij zich nederlegde niet sliep. Terwijl hij dus wakker lag hoorde hij, gedurende de stilte van den nacht, eerst een ritselend geluid, een geplons in het water van het bekken, en dan het geluid van een vallend voorwerp, dat op den vloer terugstuitte — hetgeen alles met de snelheid der gedachte voorviel.

Dr. A. sprong van zijn bed, en de oorzaak der inbreuk op zijne rust werd verklaard — het was eene onzaggelijke normandische rot, die het hart van Napoleon naar zijn hol sleepte. Eenige oogenblikken meer, en dat wat zoo groot was geweest in zijne heerschzucht, dat het slechts met de souvereiniteit van gansch Europa te bevredigen was, zou in eenen meer vernederden toestand gevonden zijn, dan het stof van Cesar in een bierval — hij zou als een avondmaal ceter rot verslonden zijn!

AMERIKAANSCH GEVOELEN VAN NAPOLEON III. — In de Milwaukee *Sentinel* komt het volgende voor.

De WelEerwaarde heer THOMPSON, amerikaansche zendeling in Syrië, schat in eenen brief aan eenen vriend in Engeland het getal vlugtelingen, thans onder de bescherming van ABDEL KADER en den franschen consul te Damascus, en op de vlugt naar Beyrouth, op vijf duizend, "*waarvan meer dan tien duizend weduwen zijn.*"

Kan er een krachtiger beroep worden gedaan op het medelijden van het amerikaansche hart? God dank, het werk der slagting is op het punt van te worden tegengehouden. Vijf christelijke mogendheden, staatkundige ijverzucht van langen duur en groote kracht ter zijde stellende, hebben besloten dat moorden gelijk deze, op welken grond ook bedreven, gestuit, en de bevorderaars derzelven gestraft zullen worden. Zij hebben met nadruk gezegd, dat het gouvernement, hetwelk zulk eenen moord in het groot als dezen niet wil of kan voorkomen — hetwelk de zotte boosaardigheid van een gedeelte zijner onderdanen veeleer voedt dan stilt door honderden eener andere klasse te slagten — wat het ook woordelijk moge zijn — wezenlijk niet souverein maar slaafs is, en dat de menschlievendheid eischt, dat eenigen tijd de scepter der souvereiniteit op zijn grondgebied onder commissie zal gesteld worden. En de gansche beschaafde wereld zal deze beslissing toejuichen, van welke toejuiching naar alle waarschijnlijkheid een groot gedeelte aan Napoleon III toekomt.

GENOVEVA TE NEW YORK. — Gisteren, ongeveer ten elf ure, werden de inwoners der Zestiende Straat in eenen staat van opgewondenheid gebragt door de verschijning van eene jonge vrouw (verondersteld van het groenste der eilanden te zijn,) welke geheel naakt was. Het blijkt dat zij het in haar wijs hoofd had gekregen (waarschijnlijk onder den invloed der flesch) om zich van hare kleederen te ontdoen en eene duikeling in den Hudson te doen. Terwijl zij zich aan het genot des koelen strooms overgaf, pakten eenige moedwillige deugnieten hare kleederen en droegen die in zegepraal weg. Niets onthutst, dook zij op uit haar bad, en bood het schelden en jouwen der onbarmhartige wereld moedig het hoofd. Hoe ver zij de Zestiende straat was doorgegaan weet de schrijver niet, doch toen zij door hem gezien werd was zij digt bij de Achtste avenue, met weinig meer dan een vijgenblad om haar te bedekken — dat is te zeggen, zij had slechts een schort, dat haar een goede Samaritaan gegeven had Ten laatste nam haar een glimlagchende policieman op sleeptouw, te midden van het glimlagchen der mannen, het lagchen der vrouwen en het schreeuwen der kinderen. Doch noch het medelijden der mannen, noch de zedigheid der vrouwen schijnen zoo ver te zijn opgewekt, dat zij haar eenig oud kleedingstuk gaven, en in dezen staat werd zij naar het policiestation gebragt. — *N. Y. Herald van 23 Augus.*

MERKWAARDIG VOORBEELD VAN GEWETEN. — Ongeveer veertig jaren geleden leende een burger van Baltimore, die toen op het eiland St. Domingo was, aan iemand tachtig dollars. Die heer keerde naar huis terug en stierf kort daarna. De zaak was geheel vergeten, toen er korten tijd geleden aan het postkantoor te Baltimore een brief kwam, geadresseerd aan de erfgenamen van den overleden geldleener. Deselve bevatte een berigt der zaak, en de som van *zeven honderd een en vijftig* dollars, voor hoofdsom en interest der oorspronkelijke leening. De schrijver is een Amerikaan, die in eenen noordelijken Staat woont, en hij heeft aldus, in dezen laten tijd, zijn geweten verligt van eene verpligting, die, naar den uitslag te oordeelen, er zwaar op gelegen heeft.

KAMEELEN VOOR CALIFORNIE. — De schoener *Caroline L. Foote*, komende van de rivier Amoor en de Castries Baai, via Japan, bragt vijftien mongoolsche kameelen mede, om verkocht te worden ten voordeele van het Duitsche Weldadigheids Genootschap te San Francisco. Deze kameelen zijn de overgeblevenen van twee en dertig, maar zeventien derzelven stierven voor zij aan boord van het schip geplaatst werden; de rest kwam in goede gezondheid aan, maar een weinig dun van hunne lange zeereis. Men moet zich herinneren, dat deze kameelen, van die van Arabie verschillen, in koude streken geboren zijn, en geheel gewoon aan de strengheid van een noordelijk klimaat. Zij zullen daarom verwonderlijk dienstig zijn, om op den weg door Oregon, het zuidelijk gedeelte van California en westelijk Utah te plaatsen.

VREESELIJKE STORM TE KINGSTON, WIS. — De zware storm, die gisteren namiddag deze plaats bezocht, vloog met vreeselijk geweld door town Kingston, de naaste ten zuiden van deze, bevattende het noordelijk gedeelte van Sauk Prairie, en deed groote schade aan alle soorten van veldgewas. Een ooggetuige, de heer Wm. Harrington, een inwoner dier town, geeft ons de volgende bijzonderheden op:

De storm begon ongeveer ten 2 ure met een geweldig waaijen uit het westen, hetgeen eenigen tijd aanhield, waarna er eene stilte kwam, en spoedig daarna een andere wind van gelijke hevigheid uit het oosten. Zoo groot was zijn geweld, dat de graanhoopen bijna in hun geheel opgenomen, en de bossen rond gestrooid werden, in sommige gevallen veertig roeden van hunne oorspronkelijke plaats af. De hagel viel twee duim dik en de steenen waren ongeloofelijk groot, en braken natuurlijk elke ruit in die streek. Harrington's schoonbroeder, die eene mijl zuidelijk van hem af woont, raapte er twee op, die grooter waren dan een groot kipei. Zij vielen met zulke kracht, dat zij dikwijls harde pompoenen doorboorden, en het corn, zelfs de sterkste stengels, zoo glad afsneden, als of het met een mes gedaan was. Er kunnen velden corn gezien worden, die zoo glad zijn weggesneden, dat men elken pompoen op den grond zien kan. Er vielen onzaggelijke hoeveelheden regen, die het vertrooide graan geheel doorweekt hebben.

De storm, die bijna onder de wervelwinden van dit jaar kan gerangschikt worden, scheen van het westen naar het oosten te reizen, in eene strook bijna drie mijlen breed, en verwoestte elk voorwerp, dat minder stevig was dan een huis. Wij hooren er niet van, dat er iemand beseerd is, maar eene menigte landbouwers hebben veel van het verwachte loon huns arbeids van het jaar verloren. — *Baraboo Republic, 23 Aug.*

BRIEF VAN BLONDIN AAN DEN HERTOG VAN NEW CASTLE. — De volgende brief, die gezegd wordt door den koorddanser BLONDIN aan den Hertog van New Castle geschreven te zijn, vinden wij in de *N. Y. Evening Post*. Het antwoord van den Hertog zal ook zeker spoedig volgen.

Niagara Falls, 22 Aug., 1860.

Aan zijne Genade den Hertog van New Castle: *Waarde Heer*: — Het is eene zaak van gewigt, dat de intogt van den Prins van Wales in de Vereenigde Staten eene sensatie verwekt, waardig aan zijn land en hem zelven.

Hij zal waarschijnlijk over Niagara Falls tot ons komen, waar het grootste natuurverschijnsel dezes lands reeds over de zes duizend jaar geloopen heeft, in voorbereiding voor deze gebeurtenis.

Ten einde aan deze gelegenheid meerderen luister bij te zetten stel ik voor den vermoedelijken erfgenaam des britschen troons in eenen kruiwagen, op eene stijve koord, kosteloos, over den waterval te brengen.

Dat togtje zal opgeluisterd worden door vuurwerken en allerhande gymnastische kunsten, zoo als de gelegenheid en de lust van den Prins van Wales medebrengen.

Op deze wijze kunnen duizenden hem zien aankomen, die anders niet in de gelegenheid zouden zijn, als hij per spoortrein of eenig ander middel van vervoer kwam.

Als het uwe Genade behaagde, zou het mij zeer aangenaam zijn, u en andere leden van het gevolg van den Prins, welke hij aanwijzen zal, langs denzelfden weg over te voeren.

Als er eenig ongeluk mogt voorvallen, door hetwelk zijne hoogheid of eenig ander lid van zijn gezelschap, in den kolk onder de koord gestort werd, (waarvan, dit verzeker ik u, weinig of geen gevaar is,) zal het van de toeschouwers ontvangen geld stipt en naauwgezet worden teruggegeven.

Gelieve dit voorstel zijne Hoogheid mede te deelen, en begunstig mij met een antwoord zoo spoedig het u gelegen komt.

Ik ben van uwe Genade de gehoorzaamste en nederigste dienaar,

M. BLONDIN.

EENE WEL OP EENEN PROPELLER. — De Green Bay *Advocate* zegt het volgende:

"De propeller *Rocket*, kreeg, op eene reis naar beneden, in eene der stadjes van Michigan, eene oude jufvrouw aan boord, die niet te huis was in de hedendaagsche verbeteringen op de meerstoombooten.

Eenige uren nadat zij waren afgevaren, zag de oude jufvrouw twee mannen water pompen, om de dekken de reinigen, en de kapitein daar digt bij zijnde, sprak zij hem aan als volgt: Zoo kapitein Rice, hebt gij eene wel aan boord, he? — "Ja, jufvrouw, wij hebben er altijd eene," zeide de beleefde kapitein. "Welzoo, dat is gemakkelijk. Ik heb nooit van dat vuile meerwater gehouden, voornamelijk niet in de hondsdagen."

NIEUWE GEVAARLIJKE VALSCHE BANKNOOT. — Een nieuw en gevaarlijk namaaksel is dezer dagen te voorschijn gekomen, dat wel geschikt is om te bedriegen. — Het is eene vijf dollar noot, luidende op de bank of North America, Superior City, Wisconsin. Vignet, man te paard, kudde schapen en molen in de verte, aan den linker benedenhoek Staats wapen, 5 er boven. De echte banknoot is roodkleurig en geteekend H. W. Hunter, Cash., en T. M. Turley, V. President.

EEN LANGE NEUS — Drie weken geleden maakten de Democraten van Ann Arbor, Michigan, eenen fraaijen paal gereed, om ter eere van hunnen Presidentschapscandidaat op te rigten. Doch toen dezelve klaar was om overeind gezet te worden, konden er geene Democraten genoeg gevonden worden, om te ligten. Na verloop van drie weken, *werd hij aan de Republikeinen verkocht*, die hem dertig voet verlengden, en hem ophaalden met een hoera voor "LINCOLN en de vrijheid."

VERSTA DIT WEL! — De democratische bladen maken bijzonder veel lawaai over het berigt, dat er verleden jaar, in den Staat Massachusetts, twee en zeventig blanke vrouwlieden met negers gehuwd zijn. De Toledo *Blade* antwoordt als volgt: "De aanwas in zuidelijke democratische Staten toont aan, dat, in het afgeloopen jaar, over de 100,000 blanke mannen negerinnen *moeten* gehuwd hebben."

DE EERSTE AMERIKAANSCHE CARDINAAL. — Er is, op een gezag, dat geloofwaardig schijnt, berigt, dat de Paus eindelijk besloten heeft, Aartsbisschop Hughes met het cardinaalschap te bekleeden; en dat de roode hoed, het teeken van zijn ambt, in September aan den gelukkigen prelaat zal gezonden worden.

GROOTE OPBRENGST VAN TARWE. — Wij meldden in de vorige week, dat de opbrengst van tarwe in deze county middelbaar ten minste dertig bushels per acre zou bedragen. Wij hebben van vele voorbeelden gehoord, bij welke de opbrengst vijf en dertig bushels te boven ging, en sommige stukken, die gedorschen zijn, over veertig bushels per acre.

Een stuk van twee en twintig acres op de farm van den heer Gustavus, nabij de stadsgrenzen, leverde 985 bushels op, of twee en veertig en een half bushel per acre.

Een veld haver op deselfde farm van tien en twee derde acre gaf 735 bushels. — *Oshkosh Courier.*

EEN ZEER GOED SCHOT. — Jimmey Massey, een engelsch vuistvechter, houdt een saloon in de Bowery, te New York. Op Donderdag avond, terwijl hij in zijne deur stond, zocht hij twist met eenen policieman, die hem gelastte in zijn huis te gaan. Jimmey ging binnen, en haalde uit zijne gelagkamer eenen revolver. Hij deed twee schoten op den beambte, doch raakte slechts het zijpad. Bij de derde poging weigerde het dopje af te gaan. Bij de vierde slaagde hij er in eenen kogel in zijne eigen dij te jagen, die eene zes duim lange wond maakte. — *Exchange.*

Dat laatste schot was toch een zeer goed schot. Niemand heeft het regt er over te klagen.

DE AFRIKAANSCHE SLAVENHANDEL. — De groote aanwas van den afrikaanschen slavenhandel tegenwoordig wordt gezegd hieruit voort te spruiten, dat de britsche Admiraal de drie oorlogschepen van de rivier Congo heeft weggenomen, en het dus aan amerikaansche schepen alleen heeft overgelaten den uitgestrekten kruisgrond te bewaken. De door den Admiraal hiervoor opgegeven reden is, dat zijne schepen aldaar volkomen nutteloos waren, dewijl al de verdachte schepen de wijk nemen onder de amerikaansche vlag.

Derhalve wordt de vlag der vrijen gebezigd, om den schandelijksten handel des ouden en nieuwen tijds te beschermen.

GEWELDIGE STROOM VAN OLIE. — Van de buitengewoonste der vele buitengewone oliewellen, die onlangs in Pennsylvanie ontdekt zijn, lezen wij in de Erie *Observer*. Deze wel werd gepompt te Titoout, in Erie county, op den 10 dezer, door den WelEw. Heer Hequembourg. De *Observer* zegt: "Ter diepte van 175 voet kreeg men olie, en deselve is sedert op blijven stijgen in eenen vrijwilligen stroom van *eene ton* (barrel) *in de minuut!* Denkt eens gij, die wenscht rijk te worden: — Tegen $ 14 de ton, dat laag geschat is, brengt deze wel haren eigenaar $ 20,150 dags op. Personen, die deselve bezocht hebben, zeggen dat er geen bedrog in dit berigt is — dat de wel stellig eene ton in de minuut oplevert."

DOOR EENE RATELSLANG GEBETEN. — Een noorweegsche jongen, ongeveer tien jaar oud, met name Christian Helversen, die bij Mormon Coolery woont, zegt de La Crosse, Wis., *Union*; werd Woensdag morgen door eene ratelslang gebeten, en stierf Vrijdag avond in groote benaauwdheid.

GARIBALDI GEEN ITALIAAN. — L'ORACLE, een te Montreal, in Canada, uitgegeven blad, beweert dat GARIBALDI een inboorling is van Canada, en deelt het volgende mede: — In het jaar 1812 trok een bekend opperhoofd der Iroquois, genaamd GARRABALDEH (hetwelk magtig in den krijg beteekent,) van westelijk New York naar Laag Canada. Hij had verscheidene zonen, de oudste JOSEPH genaamd, die door de fransche inwoners Garibaldie werd genoemd, welke het Iroquois niet zuiver konden uitspreken. Garibaldeh stierf, en een priester haalde Joseph over, om hem naar Italie te vergezellen. Hij werd door den priester opgevoed, en verbragt [illegible] tot man in plaats van Joseph, en men leerde hem zijnen naam GARIBALDI schrijven. Dit berigt werd van FRANCOIS GARRABALDEH, tegenwoordig bij Sorel woonachtig, verkregen, met wien de groote Generaal [illegible] briefwisseling houdt. Personen, die nog omtrent deze gewigtige zaak in twijfel zijn, kunnen zich [illegible] door zich tot Francois, te Sorel, te vervoegen. Het kan niet langer ontkend worden, dat Canada niet een groot man heeft voortgebragt."

---

wekelijk gebruik [illegible] mijn schouw lijken afkwam. Ik heb velen mijner vrienden dit artikel aanbevolen, en vier of vijf hunner seggen, dat zij daardoor genezen zijn. Ik geloof, dat mijne aanbeveling [illegible] verkocht heeft, dan uwe advertentie. (Het is ons niet geoorloofd, of wij de namen mogen openbaar maken, maar als men in onzen winkel komt, of zich schriftelijk tot ons wendt, kan men zich van de waarheid van ons gezegde overtuigen.)

B. PAGE, Jr.

(UIT DE YANKEE BLADE.)

WAT HEEFT UW VOORKOMEN ZOO VERBETERD? — Wood's Hair Restorative. Wat heeft u zulk een jeugdig uitzigt gegeven? Wood's Hair Restorative. Aan welke oorzaak moet ik uwe toenemende schoonheid toeschrijven, mevrouw? Mijnheer, gij zijt zeer vleijend, maar ik heb verpligting aan Professor Wood's schoon HAIR TONIC. Mijnheer, sedert ik u het laatst zag zijt gij twintig jaar jonger geworden: hoe komt dat? Ik gebruik Wood's Hair Restorative. Wel, mijn waarde vriend, een jaar geleden droegt gij eene pruik, en nu hebt gij eenen prachtigen kop zwart haar, aan welk wonder hebt gij dat te danken? Professor Wood is die wonderman, zijn tonic deed het. Men heeft mij gezegd, mevrouw, dat deze nuwachtige hoofdpijn, waarmede gij waart aangehaald, u verlaten heeft! Ja, mijnheer, door middel van Wood's Hair Restorative. Zoodanig is de taal door het gansche land, het is geene verdichting of verbeelding, leser. Wood's Hair Restorative is een eerlijk geneeskundig, zoo wel als wetenschappelijk bereidsel, en zal dit alles doen. Beproef het en zie of wij niet gelijk hebben.

WAARSCHUWING. — Wacht u voor niets waardige namaaksels, daar er reeds verscheidenen op de markt zijn, die verschillende namen dragen. Gebruik geen middel, als niet de woorden (Professor Wood's Hair Restorative, Depot St. Louis, Mo., en New York) in de flesch geblazen zijn. Verkocht bij alle droogisten en Patent Medicijnen verkoopers. Als mede bij alle verkoopers van galanterien en toilet goederen in de Vereenigde Staten en Canada.

GELAATSKLEUR,

Het is eene onmogelijkheid voor eenen persoon, die met eene zieke lever, of eenige ongeregeldheid der spijsverteringsorganen gekweld is, eene goede of heldere kleur te hebben. "HOOFLAND'S DUITSCH BITTER" zal alle ziekte van de lever spijsverterings organen wegnemen, en, aldus gezondheid en kracht aan die organen gevende, die bleekheid van voorkomen en ruwheid der huid wegnemen, die bij zoo velen worden waargenomen. Dit bitter wordt toebereid bij Dr. C. M. Jackson & Co, 418 Arch Street, Philadelphia, Pa., en verkocht bij alle droogisten en medicijnkoopers, tegen 75 cent de flesch

☞ Agenten voor den verkoop van *Dr. Hoofland's Duitsch Bitter*: — J. J. Brown & Co., W. F. Davis, en A. F. Wheeler, te Sheboygan; N. C. Farnsworth, te Sheboygan Falls; P. H. Smith & Co., te Plymouth; Keach & Stephens, te Greenbush; en A. J. Brickner & Co, te Cascade.

LEVENSVERZEKERING.

Zij, die deze *veiligste* en *goedkkoopste* bescherming voor hunne huisgezinnen verlangen, kunnen zich dezelve in onze Wisconsin Compagnie verwerven. Dezelve is wezenlijk reeds eene staatsinstelling geworden, daar zij agenten en begunstigers heeft, onder de beste zakendoeners in al de voornaamste plaatsen des Staats. Er is niet langer aan te twijfelen, dat levensverzekering even goed kan gedreven worden in Wisconsin als in Connecticut of eenigen anderen oostelijken Staat.

Terwijl dus aan de eene zijde pligt eischt, dat de menschen hun leven verzekeren, vordert ook dezelve, dat zij hun geld behouden, om het te huis uit te zetten. Vertrouwende dat onze onderneming meer dan even gelukkig geslaagd is, dan al de vroegeren, verzoeken wij onze medeburgers hartelijk, in ons kantoor te komen, Zuid West Hoek der Main en Wisconsin Straat, en zelve te onderzoeken.

S. S. DAGGETT, Pres.
A. W. KELLOGG, Sec.

MILWAUKEE, Wis.

☞ Agenten te Sheboygan, Wis.
ELLIS & JONES.

HET BLOED IS HET LEVEN.

Niet langer zullen de arme lijders in ons land kwijnen, hunne gestellen gefolterd en vertrokken door sterke en gevaarlijke mineraal medicijnen; zij zullen tot de fontein van gezondheid komen, gevonden in eenvoudige kruiden en wortels uit de voorraadschuur der natuur. De BERGKRUIDEN PILLEN, samengesteld van onschadelijke bergplanten, zullen hunne ziekte bereiken en doen ophouden, en het bloed, vernieuwd en gereinigd, de grondstoffen van gezondheid door het ligchaam laten voeren; het verbroken gestel herbouwende, en leven en gezondheid brengende, waar zonder dezelven de ondergang der hoop zou zijn geweest — het zwakke gekerm van lijden, ten laatste geeindigd door de koude hand des doods. Laat vooroordeel uwe betere rede niet overstelpen; beschouwt deze pillen niet gelijk andere; laat uwe wanhoop, na al het andere beproef! te hebben, u niet terughouden van deze te beproeven. Het bloed moet zuiver zijn, en dan is ziekte onmogelijk. Welk eene groote en toch eenvoudige waarheid is dit! Zij beroept zich op het gezond verstand van allen; en is de groote sluitsteen der geneeskunst. JUDSON'S MOUNTAIN HERB PILLS zullen het zoo zeker zuiveren en reinigen als de zon morgen zal opgaan.

Judson's Mountain Herb Pills worden verkocht bij alle medicijnkoopers.

☞ Aanwijzing van het gebruik der pillen. Gewoonlijk neemt men slechts drie pillen;—doch zwakke personen moeten met een of twee beginnen; sterke kunnen er zes op eens nemen.

IETS VOOR JONGE DAMES EN HEEREN.

De ondergeteekende zal aan iedereen, die het verlangt, (*kosteloos*) zenden, het Recept en de voorschriften tot het maken van eenen eenvoudigen *plantenbalsem*, die, in van twee tot acht dagen, *Puisten, Vlekken, Tanigheid, Sproeten, Bleekheid*, en alle onzuiverheden en ruwheid van de huid zal wegnemen, en dezelve laten — gelijk de natuur bedoelde dat zij zijn zou — *zacht, helder, glad* en schoon. Zij die het recept verlangen, met volledige inlichtingen, voorschriften, en raad, gelieven te bezoeken of zich schriftelijk te wenden (met een postzegel voor het antwoord) tot

JAS. T. MARSHALL,
Practical Chemist.
No. 32 City Buildings, New York.

544—3m.

CORRESPONDENTIE.

— Mr. Joh. O., te Cleveland, O. — Wij vragen vergeving voor den door ons beganen misslag. Het cijfer 5 gevlekt zijnde, hadden wij het voor eene 4 aangezien, en dus tien nummers te vroeg eene waarschuwing gezonden.

— Mr. H. O. S., te Brooklyn, N. Y. — De [illegible] kost slechts $ 2 in het jaar, of $ 2 in het halve jaar, zoodat gij de 27 cents aan postzegels te veel [illegible], welke wij bij een ander half jaar [illegible] u hopen te verrekenen.

Kennisgeving.

De Hollandsche Republikeinsche club te Milwaukee houdt geregeld bijeenkomst, op elken Vrijdag avond, in het schoollocaal van den heer H. Schoen, Cherry straat, tusschen de 12 de en 13de straat.

Er liggen aldaar een groot aantal exemplaren der [illegible] ter beschikking der leesgragen.

Namens het bestuur,
J. Jober, Secretaris.

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door BACOT & SPRANGERS.
SHEBOYGAN, WIS., den 5 September 1860.

blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 1,00 @ 1,10
Roode W. en Z. Tarwe,	„ „	– 0,85 @ 0,95
Rogge,	„ „	– 0,40 @ 0,50
Gerst	„ „	– 0,45 @ 0,55
Haver	„ „	– 0,20 @ 0,25
Ind. Koren,	„ „	– 0,60 @ 0,60
„ „ in Aren,	„ „	– 0.25 @ 0,30
Witte Boonen,	„ „	– 0,50 @ 0,60
Erwten,	„ „	– 0,50 @ 0,56
Aardappelen,	„ „	– 0.15 @ 0,25
Gras Zaad,	„ „	– 1,75 @ 2.00
Droogo Appels	„ „	– 2.75 @ 0,00
Groene Appels,	℔ barrel	– 0.00 @ 0,00
Spek [mess]	„ „	– 0,00 @ 0,00
Zout,	„ „	– 1,37 @ 0,00
Wit Visch,	„ „	– 3,00 @ 0,00
Winter Tarwe meel.	„ „	– 5.50 @ 6.00
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	– 3,50 @ 4,50
„ super fijn,	„ „	– 3.00 @ 0.00
Roggemeel,	„ „	– 1.50 @ 0 00
Boekweitmeel,	„ 100℔s.	– 0,00 @ 1.50
Ind. Korenmeel,	„ „	– 1.20 @ 2.00
Vleesch	„ „	– 3,00 @ 7.00
Spek	„ „	– 0,06 @ 0,07
Boter		– 0,90 @ 0,10
Eijeren	per dozijn	0,07 @ 0,08
Timmerhout,	„ M	– 6,00 @ 10,00
Hout,	„ cord	– 1,25 @ 1.50
Geslagte Varkens,	„ „	– 4,20 @ 0.00
Hammen,	„ „	– 0,09 @ 0,10
Shingles	„ „	– 1,25 @ 1,58
Hooi	„ ton	– 6 ,00 @ 0.00

Advertentien.

Henry van Tilborg

door den Gouverneur dezes Staats tot Openbaar Notaris aangesteld zijnde, biedt zich ten allen tijde aan tot het uitmaken van eigendomsbewijzen, het opstellen en bekrachtigen van contracten en testamenten, en verder alles wat tot het ambt behoort.

Het kantoor is aan het Cedar Grove Post Office, in town Holland, Sheboygan Co., Wis.
Woensdag, 22 Augustus, 1860.

(NIEUWE JAARGANG.)

WISCONSIN STATE JOURNAL.

Dag-, week, en drie weeksblad.

HET OFFICIELE BLAD VAN DEN STAAT.
David Atwood, Horace Rublee, en Harrison Reed,
REDACTEURS EN EIGENAARS.

Bij eene wet der Legislatuur is de *State Journal* het officiele blad van den Staat, en levert als zoodanig de wetten en alle wettelijke bekendmakingen, die eene in het lichtgeving in den zetel des gouvernements vereischen. Het levert volledige en geloofwaardige berigten van de werkzaamheden der Legislatuur en des Oppergeregtshofs, en van alle politieke vergaderingen in de hoofdplaats des Staats. Het dag- en drieweeksblad bevat echte bescheiden van de *beslissingen van het Oppergeregtshof*, die uitsluitend voor dit blad worden gereed gemaakt, en die verscheidene malen den inteekeningsprijs waard zijn. Er begint een nieuwe jaargang in September.

VOORWAARDEN.

Weekblad — $ 1,50 in het jaar, in vooruitbetaling. Tien exemplaren voor $ 10.
Drieweeksblad — $ 3,00 in het jaar. Tien exemplaren voor $ 20.
Dagblad — $ 6,00 in het jaar.

VOOR DEN KAMPSTRIJD.

De wekelijksche *State Journal* zal gedurende den Congressionelen Kampstrijd, die aanvangt de laatste week in Augustus, en eindigt met het nommer, dat op den stemdag in November volgt, voor *vijf en twintig cents* aan abonnenten gezonden worden.

De eenige bereiding,

WAARDIG

het algemeen vertrouwen en de algemeene begunstiging,

want staatsmannen, regters, geestelijken, dames en heeren, in alle deelen der wereld, getuigen van de krachtdadigheid van Professor C. J. WOOD'S *Hair Restorative* (Haar Hersteller of Versterker,) en heeren van de pers zijn eenstemmig in deszelfs lof. — Slechts weinige getuigschriften kunnen hier geleverd worden; zie de circulaire om meer, en het zal u onmogelijk zijn te twijfelen.

47 Wall street, N. Y. 20 Dec. 1858.

Heeren! — Uw schrijven van den 15den dezer is ontvangen, hetwelk zegt dat gij gehoord hebt, dat ik baat had gehad bij het gebruik van Wood's Hair Restorative, en mij om een getuigschrift verzoekt, als ik er niets tegen heb dit te geven.

Ik zend het u met genoegen, omdat ik denk het verpligt te zijn. Mijn ouderdom is ongeveer 50 jaar; de kleur van mijn haar is bruin, en het is geneigd tot krullen. Een jaar of vijf, zes geleden, begon het grijs te worden, en het vel van de kruin deszelfs gevoel te verliezen en roos zich daarop te vormen. Elke dezer onaangenaamheden nam mettertijd toe, en ongeveer vier maanden geleden kwam er eene vierde bij, dat namelijk het haar van de kruin begon uit te vallen en dreigde mij kaal te maken.

In dezen onaangenamen toestand werd ik genoopt Wood's Hair Restorative te gebruiken, hoofdzakelijk om het uitvallen van mijn haar te weren, want ik had waarlijk geene verwachting, dat grijs haar ooit zijne oorspronkelijke kleur kon terugkrijgen, behalve door verwen. Doch ik was grootelijks verwonderd, na het gebruik van slechts twee flesschen te bevinden, dat niet alleen het uitvallen ophield, maar dat de kleur aan de grijze haren werd teruggegeven en het gevoel aan de huid, en dat de roos ophield zich op mijn hoofd te vormen, zeer tot blijdschap mijner vrouw, door wier verzoek ik bewogen werd het te beproeven.

Hierom, onder de vele verpligtingen, die ik aan hare kunne heb, beveel ik allen echtgenooten, die de bewondering hunner vrouwen op prijs stellen, aan, met mijn voorbeeld hun voordeel te doen, en het te gebruiken als zij grijs of kaal worden.

Met achting,
BEN. A. LAVENDER.

AAN O. J. WOOD & Co.,
444 Broadway, New York.

Mijn gezin is uit de stad afwezig, en ik ben niet langer in No. 11 Carrol Place.

STAMASTON, Ala., 20 Julij, 1860.

AAN PROF. O. J. WOOD:

Waarde Heer! — Uw "Hair Restorative" heeft mijn haar zoo veel goed gedaan, sedert ik het begon te gebruiken, dat ik deszelfs uitwerkselen op het haar, die groot zijn, aan het publiek wensch bekend te maken. Een man of eene vrouw moge bijna van haar beroofd zijn, en door toevlugt te nemen tot uw "Hair Restorative", zal het haar schooner worden dan ooit; ten minste dit heb ik ondervonden. Geloof het allen!

De uwe
WM. H. KENEDY.

P. S. — Gij kunt het bovenstaande publiceren, als gij wilt. Door dit in onze zuidelijke bladen te doen, zult gij in het Zuiden meer kalanten bekomen. Ik zie verscheidene uwer getuigschriften in de *Mobile Mercury*, een sterk zuidelijk blad.

W. H. KENEDY.

Wood's Hair Restorative.

Professor O J. WOOD: Waarde Heer! — Het ongeluk gehad hebbende van het beste gedeelte van mijn haar te verliezen, ten gevolge der gele koorts te New Orleans in 1851, werd ik genoopt de proef van uwe bereiding te nemen, en bevond dat het juist beantwoordde aan hetgeen er noodig was. Mijn haar is nu dik en glanzig, en geene woorden kunnen mijne dankbaarheid jegens U uitdrukken, voor het geven van zulk eenen schat aan lijdenden.

FINLEY JOHNSON.

☞ Het Restorative is in flesschen van drderlei groote gedaan, namelijk: groote, middelmatige en kleine; de kleinen bevatten eene halve pint, en worden verkocht voor een dollar het stuk; de middelmatigen bevatten naar evenredigheid ten minste 20 per cent meer dan de kleinen, en worden verkocht voor twee dollars het stuk; de groote houden een kwart, naar evenredigheid 40 per cent meer, en worden verkocht voor drie dollars.

O. J. Wood & Co., Eigenaars, 444 Broadway New-York, en 114 Market Street, St. Louis, Mo.

En wordt verkocht bij alle goede droogisten en verkoopers van galanterien.

Potten en Pannen.

PETER BERNS, pottenbakker in de negende straat, nabij de oude Plank Road, Sheboygan, Wis. beveelt zijnen voorraad van pottenbakkerswaren aan, en belooft eene goede bediening en civiele prijzen.
503 tf.

LAARZEN & Schoenen,

van de beste hoedanigheid en de laagste prijzen,

pas ontvangen in den winkel van

A. P. LYMAN.

St. Charles Hotel

Marktplaats, ... Milwaukee.
D. UPMAN, eigenaar..

Aan het reizend publiek wordt bij dezen bekend gemaakt, dat ik het vroeger door den heer THEODOOR WETTSTEIN in mijn huis gehouden logement, onder bovenstaanden naam, zal voortzetten. — Dit huis is thans op het elegantst gemeubileerd, staat in het drukste gedeelte der stad en biedt den reiziger alle mogelijke gemakken aan.

De heer WETTSTEIN, dien ik tot mijnen medehelper verkozen heb, zal met mij zorg dragen, dat de mij bezoekenden het hotel tevreden verlaten.

D. UPMAN.
Milwaukee, Wis. Junij 1860. 539—3m.

La Cosse en Milwaukee

Rail Road trains verlaten Milwaukee 5 minuten voor 2 ure.

A. GEERLINGS,
La Crosse en Milwaukee RailRoad Agent
MILWAUKEE, 1 Sept. 1860. 539tf.

KENNISGEVING.

Daar volgens de wet alle kerkgemeenten in het kantoor van den County Klerk moeten worden aangegeven, en alle daarop betrekkelijke boeken verbrand zijn, worden de respectieve kerkbesturen opgeroepen, om zoo spoedig mogelijk de organisatiebewijzen in het kantoor van den ondergeteekenden in te leveren.

AUGUST POTT, County Klerk.

Dr. HOOFLAND'S

Duitsche Medicijnen,

de

GROOTE KEUR GENEESMIDDELEN

van de tegenwoordige eeuw, hebben slechts door jaren proefnemingen hunnen grooten aftrek verworven. In alle gevallen geven zij de grootste voldoening.

Dr. HOOFLAND'S DUITSCH BITTER.

zal stellig genezen

Leverziekte, kwade spijsvertering, geelzucht, zenuwzwakte, ziekten der nieren,
en alle ziekten, die uit eene ongestelde lever of zwakheid der maag en spijsverteringswerktuigen ontstaan
en zullen stellig voorkomen
Gele koorts, gal koorts, en koude en heete koorts.

Zie onzen almanak tot bewijs. Prijs, 75 Cents de flesch.

Dr. Hoofland's Balsamic Cordial

zal stellig genezen

Hoest, verkoudheid, heeschheid, luchtpijpontsteking griep, croup, longziekte, aanvangende tering,
en heeft de verbazendste genezingen bewerkt, die ooit bekend waren van

gezetelde tering.

Als een versterkingsmiddel voor afgang is het onvergelijkelijk. Prijs 75 Cents de flesch.

Dr. Hoofland's duitsche Pillen,

die in gansch Europa en Amerika goed bekend zijn, hebben hier geene aanbeveling noodig. Zij zijn geheel plantaardig, met groote naauwkeurigheid bereid en met suiker overtrokken. Geene betere buikzuiverende Pillen kunnen gevonden worden. Prijs 25 Cents de doos.

Deze medicijnen worden bereid door Dr. C. M. JACKSON & Co., Philadelphia, Pa., en verkocht overal bij droogisten en medicijnverkoopers. De handteekening van C. M. JACKSON zal op de buitenzijde van elke flesch of doos staan.

In onzen "*Everybody's Almanac*", die alle jaren wordt uitgegeven, zult gij getuig- en aanbeveel berigten vinden, uit alle gedeelten des lands. Deze almanakken worden door al onze agenten weg gegeven,

Aan de bezitters

—VAN—

COUNTY TAX CERTIFICATEN.

IN GEVOLGE SECTIE 3, HOOFDSTUK 2 eener wet der Legislatuur, goedgekeurd 9 Maart 1860, getiteld "eene wetsbepaling ter verligting van Sheboygan County, wordt bij dezen kennis gegeven aan alle personen, die tax certificaten in bezit hebben, uitgegeven door den ondergeteekende of zijne voorgangers in het ambt, dat zij hem dezelven op of voor den 6 Mei e. k. moeten ter hand stellen om opgeteekend te worden. JOHN GEE.
Sheboygan, 28 Maart, 1850. County Treasurier.

NIEUWE Goederen. 1860.

A. P. LYMAN,

verzoekt de aandacht van het publiek voor zijnen nieuwen en goedkoopen voorraad van goederen, dien hij juist ontvangen heeft,
Den 2 Mei 1860.

J. CHRISTIAN & ZOON.

Koopman in kruideniers-waren, levensmiddelen, aardewerk porcelein, ijzerwaren, galanterien enz., enz.

welke goederen hij regtstreeks te Boston en te New York gekocht heeft, noodigt het hollandsche publiek dringend uit, zijnen winkel te bezoeken en de waren en prijzen te onderzoeken.

Sheboygan Falls, 15 Nov., 1859. 509.

ALLERBESTE
TARWE
en
ROGGEBLOEM &c.
TE KOOP IN DEN
EVERGREEN CITY
MOLEN.

Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van voeder voor handen.
384tf. V. E. Young, agent.

IJZERGIETERIJ

VAN
JOSEPH KELLER

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.
Sheboygan, Maart, 1860. n8 tf

BOERHAVE'S HOLLAND BITTERS

JE MAINTIENDRAI.

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,
VERDORVENE SPIJSVERTERING.
ZIEKTE DER NIEREN.
LEVER ONGESTELDHEID,
ALLERLEI ZWAKHEID
KOUDE EN HEETE KOORTS.
VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.— Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene *oorzaak* of een *gevolg* van bijna alle andere ziekte, en in dit tijdperk ingenomen, gelooven wij dat geen geneesmiddel—BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER—altijd verligting, zoo niet eene voortdurende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redenerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich vestigen zou op hetgeen slechts pogchen scheen.

1860. Nieuwe voorraad van Goederen. 1860.

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw:

hunnen winkel op nieuw geopend hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCREIJEN & PROVISIEN,
Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,
Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen. Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

Gebrek aan spijsvertering, branden op het hart hoofdpijn—ziekte en zenuwachtige,—ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn *ongeregeldheden der gal en ongeregeldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid*, en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huiselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen, alle bevonden worden voort te spruiten uit den ziekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welke verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die *bijzondere tijdperken*, in het leven van elke vrouw, meer ni het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest: — iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men in die *tijdperken* zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van verligting te zullen vinden *van de misselijkheid en herstelling van de kracht*, met eene volkomene onbezorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der siekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken van die dames, die sonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al dezulken, *of zij aan de sekse eigen zijn of niet*, welke uit zwakheid van eenig bijzonder orgaan, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan tooverij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levens kracht tot eene *geregelde* werking op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de *oorzaak* weg te nemen, roeit het grondig de *uitwerkselen* der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eens theelepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen.— En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en eene vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags.

Zijt gij aangehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal. — Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nogtans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij beloven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, *verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past*.

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk za mengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch.— Het groot gevraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co
eenige eigenaars,
Pittsburgh. Pa.

Is te bekomen bij:
SCHRAGE & Co. SHEBOYGAN, Wis.
J. J. VAN DE PLASSCHE, Milwaukee, Wis.
BARCLAY BROTHERS, Chicago.
L. D'OOGE, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. de Berard, Allen & Hasford, Dubuque Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport.
McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jonks, St. Paul, Min. wy473

ROCK MILL.

De koren molen,

ROCK MILL

genaamd, te

Sheboygan Falls.

is thans zoo ingerigt, dat hij de kalanten beter bedienen kan dan eenige molen in de County. Landbouwers, die hun graan aldaar te malen brengen, "zullen bevinden, dat zij er hun voordeel mede doen, en dat zij meer bloem [illegible] ijgen. en van eene veel betere hoedanigheid, dan ergens anders."

1 Aug. 1859.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS

int akt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar de

VEREENIGDE STATEN

benevens andere commissien vice versa, drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

Landerijen,

het betalen van

BELASTINGEN enz.

Sheboygan, Wisconsin

St. Maria ACADEMIE

Voor jonge juffrouwen,

ONDER HET OPZIGT DER SCHOOLZUSTERS N. D.

PRIJZEN IN DE DRIE MAANDEN TEGEN VOORUITBETALING.

Kost en inwoning	$25,00
Onderrigt in de volgende vakken: Engelsche spraakkunst, spellen, lezen, schrijven, cijferkunst, algebra, aardrijkskunde, sterrekunde, wijsbegeerte, oude en nieuwe geschiedenis, scheikunde, redekunst, boekhouden;	$ 5.00
Duitsche taal	3,00
Piano	6.00
Guitarre	5.00
Zingen	2.00
Teekenen in waterverw	8.00
Kunstwerken	5.00
Vervaardigen van wasbloemen	4.00
„ „ garenwerken	4.00
Breijen in goud, zijde enz.	5,00

5036m.

Kennisgeving.

De ondergeteekende geeft bij dezen het geëerde publiek te kennen, dat hij bij aankoop eigenaar is geworden van het

WISCONSIN HUIS,

en noodigt alle vrienden en bekenden uit, hem met een bezoek te vereeren.

Tafel en beddegoed zijn uitmuntend, en de prijzen zeer civiel. Ook voor stalling is op de beste wijze gezorgd.

THEODOR HUETTE.

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN

Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren

PENNSYLVANIA AVENUE,
Aptil 13 tf Sheboygan, Wis.

omkeeren. De Pocasset hief bedachtzaam het wapen op en mikte op het hart van den indiaanschen koning. Een luide kreet van schrik was op ieders tong. Nog een oogenblik en de verschrikkelijke moordenaar zou de helsche daad volvoerd hebben; hij zou zijne handen geverwd hebben met het bloed van zijnen vorstelijken hoofdman. — Doch snel als de gedachte was het wapen van Kleine Buks, dat hij weder geladen had, aan zijnen schouder gebragt, de noodlottige trekker werd getrokken, en de kleine kogel vond zijn wit in de borst van Nauteno, den wilden moordenaar. Hij, die een koningsmoorder wilde zijn, schoot, terwijl hij eenen doodskreet slakende vooruit sprong, zijne buks af, en de kogel vloog in de aarde.

Philip ontblootte zijn hoofd, en, naar boven ziende, seide hij met eerbied: "Manitou zij geloofd! Manitou heeft hem gered, die bestemd is de verlosser van zijn volk te zijn. Manitou is niet langer toornig op Philip en zijne krijgslieden." Toen Kleine Buks bij de hand nemende, en de aandacht zijner dapperen verzoekende, sprak hij aldus:

"Krijgslieden, de Groote Geest heeft den jongen Seneca onder ons gezonden, om ons daden te laten zien en niet woorden te laten hooren. Philips leven is voor hem selven niet van belang; Philips leven is voor den rooden man meer, dan tien duizend dapperen. Dat leven hebt gij te danken aan dezen sprakeloozen knaap. Krijgslieden, bemint hem, beschermt hem, want hij is onze goede geest."

De dapperen drongen om den jongeling op een en staarden hem met onbegrijpelijke bewondering aan. Een engel des lichts der jagtgronden van het hemelsch paradijs der Indianen kon geene grootere hulde hebben ontvangen.

Op bevel van Philip werden de gevangenen terstond van den brandstapel genomen, en naar een ander gedeelte van het kamp gebragt, waar elk hunner stevig aan eenen boom werd gebonden, om daar hun vonnis af te wachten, tot dat de Manitou weder tot het hart van het edele doch bijgeloovige opperhoofd spreken zou.

HET TWEEDE HOOFDSTUK.

Middernachtelijk avontuur van den stommen spion.

"'T is dangerous to rouse the lion,
Deadly to cross the tiger's path,
But the most terrible of terrors
Is man himself in his wild wrath."

Het indiaansche dorp der Wampanoags, nog zoo kort geleden het tooneel van buitengewone opschudding en treffende voorvallen, was weder in stilte gehuld. De kampvuren waren uitgebluscht, en de hoofden en dapperen, en vrouwen en maagden, sliepen vast in hunne wigwams, na de gemoedsbewegingen van den dag, die was voorbij gegaan. Zelfs de gewoonlijk waakzame en vertrouwde schildwachten konden op hunne posten bijna de slaperigheid niet weren, die hen bekroop, en meer dan een hunner gaf eindelijk toe aan den invloed van den god des slaaps.

Het middernachtelijk uur was voorbij gegaan. De sterren schenen helder aan het azuren hemelwelf, en de volle maan zweefde door de lucht en wierp haar zilverlicht door de door een gestrengelde takken der groote boomen, die het indiaansche kamp omringden.

Het was op dit uur dat er stilletjes, uit de koninklijke wigwam, in welke hij op eene mat, binnen eene armlengte van het hoofd van Philip af, had liggen rusten, een indiaansche jongen kroop. Toen hij uit de tent te

verscheidene nieuwe wigwams waren bijgebouwd, ter berging der vele vertegenwoordigers van andere stammen, die Philip naar Mount Hope had uitgenoodigd. Het avondeten was ook gereed gemaakt; en op het geluid der indiaansche trommel, vergaderden hoofden en dapperen en jonge krijgslieden zich op het groene plein voor de koninklijke wigwam, die door den grooten Massasoit was gebouwd; en rookend vleesch van vele spitten en uit vele ketels werden in de handen van zestig donkerkleurige deernen aangebragt. De krijgers gingen op het grastapijt zitten, en begonnen hunnen verslindenden eetlust te bevredigen.

In het midden van hunnen maaltijd, had er eene stoornis plaats. Een scherphoorig zoon des wouds legde zijn oor op den grond, en, opspringende, mompelde hij, "Ugh!" te gelijker tijd zijne tomahawk en buks vattende, en zich neder leggende.

Al de anderen volgden zijn voorbeeld, en menig een kroop buiten den rooden gloed van het legervuur, om beter de oorzaak te vernemen van het gerucht, dat hun zorg baarde. Men vreesde dat de vijand met groote magt in aantogt was, doch hun vrees werd verdreven door de snelle nadering van eene stroopbende, bestaande uit een twintigtal Indianen, die drie blanken binnensleepten, welke zij in het woud, nabij Paukatesset, hadden opgevangen. Twee hunner waren oude soldaten — zij waren gekleed en uitgerust gelijk de rondhoofdige kavaliers van Cromwell. De derde was een jong mensch van niet meer dan vier en twintig jaren, lang, edel, regt van houding, en met schoone gelaatstrekken.

Zoodra het oog van den indiaanschen koning op de gevangenen viel, zeide hij tot zijne dapperen:

"Ik heb u een feest beloofd — een krijgsdans en een scalpdans. Gij zult nu zien, hoe Philip een bleekgezigt teregtstelt."

De gevangenen werden stevig gebonden. De doodelijke palen werden op een heuveltje gereed gemaakt, zoodat ieders oog hun krimpen en wringen zien, en ieders oor de muzijk van hun kermen en schreeuwen hooren kon. Rondom de palen werden een voet of twee hoog drooge, harsige takken opgestapeld, die, als zij aangestoken werden, hevig en heet branden zouden. Toen alles gereed was, werden de gevangenen voorgebragt, en na door mannen en vrouwen, ja, zelfs door kleine kinderen bespot en uitgejouwd te zijn, naar de palen gesleept om geofferd te worden, ten einde de wraakzucht der wilden te bevredigen.

Met eenen heldenmoed christelijken martelaren waardig, achtten zij de bespottingen hunner barbaarsche vijanden niet; hunne harten bezweken niet, toen zij aan den paal werden gebonden, en hunne voeten op den ontvlambaren stapel rustten; maar hun vertrouwen op God stellende, wachtten zij het vreeselijk oogenblik met eene standvastigheid af, die niet dan ware helden ooit kenden.

Zoo aandachtig waren oog en ziel der wilde horde op de helsche toebereidselen gevestigd en op de gelaatstrekken der veroordeelden, dat zij geen acht sloegen op het verre rommelen der donderwolk, die snel aan den westelijken gezigteinder opsteeg en hare zwarte vleugelen over de hemelen uitspreidde.

Drie der dapperen, die de scalpen hadden genomen, kwamen met brandende toortsen den heuvel op, en na dezelven voor de gezigten der gevangenen gezwaaid te hebben, staken zij er de harsige takken mede aan.

De rook krulde omhoog door de brandstapels; de takken knakten, en weldra begonnen vurige tongen uit het brandende hout naar boven te schieten. Plotseling

Mengelwerk.

De wonderen der sterrekunde.

1. Terverklaring eener wonderbare ontdekking.

Het verwondert dikwijls velen, dat, als er eene nieuwe planeet ontdekt wordt, — en dit is in de laatste jaren menigvuldig het geval geweest — men reeds na verloop van weinige dagen weet te bepalen, hoe ver zij van de zon verwijderd is en in hoe vele jaren zij haren omloop om de zon doet. — Hoe is het mogelijk, denken zij, de nieuwe vreemdeling reeds na eene korte kennismaking zoo naauwkeurig na te gaan, dat men haren weg en den tijd, dien zij daartoe noodig heeft, jaren vooruit naauwkeurig bepalen kan?

Maar in waarheid men kan dat; en het staat stellig vast, dat geen post en geen spoorwegtrein zoo zeker hunne aankomst aan een station op uur en minuut kunnen opgeven, als de sterrekundigen de aankomst eens hemelligchaams, dat zij, ofschoon dan ook eenen korten tijd, hebben waargenomen.

Ja, er gebeurt somtijds nog meer. In het jaar 1846 heeft een parijsche natuuronderzoeker, Leverrier, zonder naar den hemel te zien, zonder waarnemingen te doen, slechts door berekening uitgevonden, dat 2,500 millioenen engelsche mijlen van ons verwijderd eene planeet moest voorhanden wezen, die nog geen mensch gezien had; dat deze planeet in 60,238 dagen en 11 minuten haren omloop om de zon deed; dat zij 24½ maal zwaarder was dan onze aarde, en op een bepaald uur op eene bepaalde plaats aan den hemel zou te vinden zijn, als men slechts zulke goede verrekijkers had, om haar te kunnen zien.

Leverrier toonde dit alles der fransche academie der wetenschappen te Parijs aan, en deze nam dit berigt met het vertrouwen en de achting op, waarop de naam eens mans gelijk Leverrier en de wiskunstige berekening aanspraak mogten maken. Doch het getal en de logische gevolgtrekking is het eenige, wat boven allen twijfel verheven is; en iemand, die in den naam en op grond dezer beiden iets beweert, verwekt zeker reeds vooraf het vertrouwen zijner toehoorders, en dit vertrouwen zou niet aan het wankelen gebragt kunnen worden, als er eene ligt aan te wijzen fout in de berekening of de uitkomst gevonden werd. Doch niet alleen dat de schitterende, wiskunstige berekening van Leverrier door alle mannen der wetenschap werd goedgekeurd, maar zij vond ook — voor de kleine geesten zeker overtuigendste — bevestiging, door het werkelijk vinden der planeet.

In het jaar 1846 had Leverrier zijne eerste kennisgeving aan de academie gedaan; op den 31 Augustus deelde hij andere bepalingen daarover mede. Op den 23 September van hetzelfde jaar wendde hij zich tot den heer Galle — toentertijd assistent aan het berlijnsche observatorium — die zich reeds door verscheidene gelukkige ontdekkingen onderscheiden had, en verzocht de van hem, op eene naauwkeurig aangeduide plaats des hemels de nieuwe planeet op te zoeken. De observatoriums van Berlijn, Königsberg en Dorpat bezaten toen de beste verrekijkers of telescopen en bovendien is Berlijn, van de genoemde plaatsen, wegens zijne meer zuidelijke ligging, voor sterrekundige waarnemingen gunstiger gelegen.

Nog op denzelfden avond, toen Galle het schrijven van Leverrier ontving, beschouwde hij den hemel op de hem aangeduide plaats, vond werkelijk de planeet, en wel buitengewoon weinig verwijderd van het punt, dat Leverrier had opgegeven.

Met regt noemt men deze ontdekking van Leverrier den grootsten triomf, dien ooit eene nasporing beleefd heeft. Zij is te gelijk een bewijs van de groote regelmatigheid en volkomenheid des heelals, alsmede der waarheid der wetenschap. Schoon ook zulke bewijzen den scherpzinnigen en ervaren hoog overal bejegenen, waar heen hij slechts zijn oog wendt; zijn zij toch minder in het oog vallend en voor den onwetenden en kwaadwilligen loochenaar der magt des wetens minder overtuigend of onwederlegbaar, dan hier, waar hij duidelijk niet anders kan, dan zich in diepen ootmoed voor de wetenschap buigen, en bekennen, dat de hoogste en edelste taak des menschen is, met onverflaauwden ijver op het pad des onderzoeks voort te gaan, onbekommerd over het gehuil van hen, die, door hunne bekrompenheid, zelfzucht en eigenwaan, de kern der verhevene godsdienst, welker priesters zij willen zijn, slechts in een kwaad daglicht stellen en bezoedelen.

(Wordt vervolgd)

Eene wijze berisping.— De volgende anecdote wordt verhaald van wijlen den uitmuntenden Joseph John Gurney, te Earlham, door een lid van zijnen familiekring: —

Op zekeren avond, ik herinner mij dat zeer wel, ontving ik eene strenge les over de zonde van kwaad spreken. Streng dacht ik haar toen, en mijn hart verhief zich in kinderachtige woede tegen hem, die mij dezelve gaf; maar ik had nog niet lang genoeg in deze wereld gewoond, om te weten hoeveel kwaad de onbedachtzame taal eens kinds kon uitwerken, en hoe menigmaal het gebeurt, dat babbelaars van den regten weg der waarheid afdwalen.

S — stond niet zeer hoog in mijne achting aangeschreven, en ik was op het punt van verder over hare temperaments ondeugden te spreken, toen mijn oog eenen blik opving, vol van zulk een kalm en vast misnoegen, dat ik op eens stil zweeg. Men kon zich in de bedoeling van dat donkere, sprekende oog niet bedriegen. Zij deed het bloed in mijn aangezigt stijgen, en verwarring en schaamte in mijn hart. Ik was eenige oogenblikken stil, waarop Joseph John Gurney zeer ernstig vraagde: —

"Weet gij ons niets goeds van haar te zeggen?"

Ik antwoordde niet, en de vraag werd nog ernstiger herhaald:

"Denk eens of er niets goeds is, dat gij ons van haar zeggen kunt."

"O ja, ik weet eenige goede dingen; maar ....."

"Zou het dan niet beter geweest zijn, als gij die goede dingen verteld had, in plaats van ons te zeggen wat haar in onze achting moest verlagen? Als er iets goeds te vertellen is, zou het dan niet liefderijker zijn van het kwade te zwijgen? Want liefde verheugt zich niet in ongeregtigheid!"

☞ Hendrik den vierden door zijnen tuinman gezegd wordende, dat er verscheidene plekken te Fontainebleau waren, waar niets wilde groeijen, verzocht hij hem een bed prokureurs te poten, want die wilden overal groeijen.

☞ De Hertog van Duras, Descartes eens aan eene wel voorziene tafel ziende zitten, riep: "Wat! Houden de wijsgeeren ook van lekkernijen?"

Waarom niet?" antwoordde Descartes; "denkt gij dat de natuur al hare goede dingen voor gekken heeft voortgebragt?"

☞ De wijsgeer Frazer zegt, "schoon een mensch zonder geld arm is, is een mensch met *niets* dan geld nog armer."

☞ Saphir zeide eens, toen hij na het middageten ging wandelen: "ik heb heden zoo veel rundvleesch gegeten, dat ik mij schaam eenen os in het gezigt te zien."

☞ Een redacteur meldt, dat de orkaan, die onlangs gewoed heeft, zijn huis niet omver wierp, omdat er eene zware hypotheek op stond. — Zeker een middel, welks onfeilbaarheid sterk betwijfeld wordt.

☞ "Vrouw Smith, het Hof vraagt u, of gij een huwelijks bewijs hebt."

"Ja wel, EdelAchtbare; drie — twee meisjes en een jongen."

☞ Een geestige jonge schelm niet lang geleden, in zekeren Staat, waar de Maine Law in kracht was, door de stad wandelende, had trek in eenen borrel, en wetende dat hij geenen sterken drank bekomen kon dan door middel van eenen geneesheer, schreef hij zich zelven een recept voor, en zette er zijnen eigen naam onder, waarbij hij een geleerd M. D, dat is *Medicinae Doctor*, voegde. Hij bood het in eene apotheek eenen heer aan, die, schoon door hem niet herkend wordende, bleek een oud bekende te zijn.

"Welzoo, Frans," zeide deze, "wanneer zijt gij docter geworden?"

"Ik ben geen doctor."

"Wel, waarom staat er dan M.D. achter uwen naam?"

Frans zag dat hij gevangen was; maar besloten hebbende er partij van te trekken, trok hij een onnoozel gezigt, en antwoordde slechts: "O, dat beteekent *Magtig Dorstig!*"

Hij kreeg natuurlijk wat hij verlangde.

☞ Een jongman van Nantucket, onlangs aan het vrijen geraakende, wilde zijne aanstaande eenen ring met een gepast opschrift schenken, doch niet wetende wat er op te laten graveren, vraagde hij zijnen vader om raad. "Wel," zeide de oude man, "zet er op 'When this you see, remember *me.*" (Als gij dit ziet, denk dan aan *mij.*) De jonge jufvrouw was verbaasd, toen zij eenige dagen daarna eenen fraaijen ring outving, met het opschrift, "als gij dit ziet, denk dan aan *vader.*"

Agenten voor de Nieuwsbode.
Amsterdam, Wis.—A. Stokdijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls.—J. P. Fellner.
Milwaukee,—J. J. van de [illegible]
Alto, Wis.—J. Leudaal.
Chicago, Ills.—A. J. Trie.
Hope, Ills.—G. van der Syde.
Thornton, Ills.—M. Janssen.
Keokuk, Iowa.—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa.—J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio.—G. M. [illegible]
Cleveland, Ohio.—H. Ochsner.
Green Bay, Wis.—J. B. A. [illegible]
Holland, Mich.—Isaak Cappon.
Kalamazoo, Mich.—J. Van [illegible]
Grand Haven, Mich.—R. van [illegible]
Grand Rapids, Mich.—[illegible]
Rochester, N. Y.—A. de Vos, Jr.
Albany, N. Y.—J. Wolff.
New York City—[illegible]
Paterson, New Jersey.—L. Kwik.
[illegible]

kliefde een bliksemstraal de lucht, en, eenen reusachtigen eik daar digt bij treffende, scheurde hij deszelfs geweldige takken, en reet bij het nederkomen de aarde op. — Een vreeselijke donderslag volgde, en elke wilde wierp zich op den grond. Terstond daarop viel de regen in stroomen, maakte de verschrikte Indianen tot op de huid nat, en deed hen eene schuilplaats in de wigwams zoeken.

De bui was van korten duur. De regen hield op, het weerlicht werd minder sterk, de donder rommelde slechts in de verte, de zware wolken rolden weg naar den oceaan, en de elementen waren niet langer in strijd. De zon verlichtte weder met gouden stralen aarde en hemel, en de gansche natuur scheen veel vrolijker dan te voren.

Koning Philip trad uit zijne hut, en, zoodra de dapperen zich weder om hem vergaderd hadden, wees hij op zijne gevangenen die nog ongedeerd aan de palen stonden, want de regen had snel de brandende takken uitgebluscht, en zeide op eenen zachten, plegtigen toon:

"Manitou is vertoornd. Hij sprak tot den Wampanoag uit de donderwolk; en zond in zijne gramschap zijnen bliksemstraal, om den magtigen eik te scheuren, die door Massasoit's vader geplant is."

"Wat zeide Manitou tot den Wampanoag?" vraagde Quinnapin, de Narraganset.

"De bleekgezigten moeten niet sterven van de handen van Philip," antwoordde de indiaansche koning.

"Ugh!" knorde de Krijgsarend; "de bleekgezigten moeten sterven! Heeft Metacomet het niet gezegd? Ugh! Metacomet kan niet liegen. Neen!"

"Zal Philip zich verzetten tegen den Grooten Geest? — Tegen hem, die den eik scheuren en de steenrots splijten kan?"

"Vreest Philip niet te *liegen*?" viel Krijgsarend hier weder in. "Heeft hij niet gezworen? Ugh!"

"Ja, Philip heeft gezworen, en hij vreest valsche woorden te uiten," zeide het Opperhoofd; "en toch vreest hij Manitou in zijne groote gramschap te tarten."

"Manitou glimlacht," merkte de gladtongige Quinnapin aan. "Hij heeft lucht gegeven aan zijnen toorn, en verheugt zich nu met ons."

"Genoeg!" zeide Philip. "De booze geest Joebi wacht zijne slagtoffers; de bleekgezigten zijn gedoemd te sterven."

De van den regen doortrokken takken werden van onder de voeten der gevangenen weggeruimd, en droge in derzelver plaats gelegd. Nog eenmaal was alles weder gereed, en de beulen traden vooruit met hunne brandende fakkels, om de brandstof rondom de palen aan te steken. Maar eer het doodelijke woord was uitgesproken, was er eene plotselijke beweging aan de buitenposten van het kamp, en in het volgende oogenblik werd de scherpe slag eener buks gehoord, en het doode ligchaam eens grooten witten uils — de Ko ko ho ho — viel op den heuvel, voor de veroordeelde gevangenen, neder.

De Wampanoags waren bijgeloovig, en de dood des witten uils voorspelde kwaad. Tweemaal had Philip gevoeld, dat hij gewaarschuwd was. Hij gelastte de beulen hunne brandende toortsen te blusschen. Niet zoodra was dit bevel volvoerd, of een jonge vreemdeling kwam uit het kreupelhout te voorschijn, en bleef voor Philip en zijne krijgslieden staan. Hij bleek een indiaansche jongeling te zijn, van niet meer dan zeventien of achttien jaren, en hij was gekleed in de ligte, bevallige kleeding der jonge krijgslieden van de stammen der Zes Natien van Westelijk New-York. Twee schildwachten, die de buitenposten verlaten hadden, om hem naar hun opperhoofd te brengen, berigtten dat hij, toen zij hem

het eerst ontdekten, door drie op vlugge paarden gezetene blanke krijgslieden vervolgd werd, doch ontdekkende dat zij waarschijnlijk een indiaansch kamp naderden, keerden zij om en reden met grooten spoed weg. Het was de jonge vreemdeling, zeiden zij, die den witten uil geschoten had. Philip nam de kleine buks uit de handen van den jongeling, en zag dat deze niet geladen was. Hij schudde treurig zijn hoofd en keerde zich weder tot hem, zeggende:

"Ik ben Philip, de indiaansche koning; wat is uw naam?"

De jongeling bragt zijne hand aan zijnen mond, en maakte een teeken, dat hij niet zien kon — dat hij *stom* was.

"Hebt gij geene tong?"

De jongen schudde het hoofd.

"Geene tong? — geene spraak! Van waar kwaamt gij?"

De jeugdige vreemdeling wees naar de ondergaande zon, en gaf, door een bevallig en schrander gebaar, het opperhoofd te kennen, dat zijne stam aan gene zijde der groote rivieren en der Mohawk jagtgronden, nabij de groote meren, woonde. Philip vraagde hem zijnen naam. Dien kon hij niet opgeven — hij keek bedremmeld. — Eindelijk helderde zijn gezigt plotseling op, en hij hief zijne buks op en klopte met zijne hand op de kolf.

"*Kleine Buks?*" vraagde Philip oogenblikkelijk.

Een hoofdknik zeide hem, dat het zoo was.

Het opperhoofd was klaarblijkelijk bekoord door het vrolijke, knappe en geestvolle voorkomen van den jongen, en zijne levendige en bevallige bewegingen; en niettegenstaande hij de Ko-ho-ho-ho in het midden van het kamp had geschoten, vergaf hij niet alleen die daad in zijn hart, maar gevoelde eene bij uitstek groote belangstelling in den stommen vreemdeling, die op zulk eene zonderlinge wijze onder hen vervallen was.

Na den dood des witten uils, mompelden de krijgslieden tegen elkander woorden van plegtig en geheimzinnig belang; en het was duidelijk, dat de meesten hunner gevoelden, dat de groote geest op hen vertoornd was, en de bleekkleurige gevangenen niet wilde laten sterven. Ook Philip gevoelde den bijgeloovigen indruk en zeide op nieuw:

"Manitou heeft nog eens tot het hart van Philip gesproken. Manitou beveelt hem de doodelijke toorts uit te blusschen. De zon van dezen dag moet den dood der gevangenen niet aanschouwen."

"Ons groot opperhoofd is wankelmoedig," zeide een Pocasset dappere. "Philip's dapperen volgen gewoonlijk zijne besluiten. — Nanteno wenscht de blanke honden te zien sterven."

"Durft Nanteno den Grooten Geest in zijnen toorn trotseren, als Hij tot hem uit den donder gesproken heeft, — als Hij eenen vreemdeling in zijn kamp zendt, om den vogel van kwade voorbeduiding te schieten! Nanteno is stoutmoedig, maar goddeloos. Hij trotseert den God zijns volks. De bleekgezigten zullen niet sterven," zeide het opperhoofd met nadruk.

De Pocasset dappere keerde zich om, trad met een gramstorig gemompel eenige schreden achteruit, en stond stil achter den stam eens booms, als om zijne schaamte voor de oogen zijner krijgsmakkers te verbergen; doch de grimmige, duistere uitdrukking, die op zijn gelaat zigtbaar was, liet geene plaats voor schaamte over. Hij was daar met een ander en wreedaardiger oogmerk. Hij hief zijne buks op en spande den haan. De schelle klik deed Philip en de groep rondom hem zich plotseling